Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 651 | vineri 9 martie 1962 | 8 pagini 25 bani

Elevii de la Școala de 8 ani din comuna Dobroești privind dincolo de hotarele unde vezi cu ochiul liber.

Căi spre măiestrie

Aspirația spre perfecțiune constituie una din trăsăturile noii morale a muncii din patria noastră. Tendința caracteristică spre o continuă perfecționare este vizibilă în toate sectoarele producției, ale activității sociale. În rîndul învățătorilor și a profesorilor, această tendință ia în primul rînd forma unei preocupări generale pentru ridicarea măiestriei pedagogice.

Ca stimulent al perfecționării profesionale a pedagogilor au fost introduse nu de mult gradele didactice. An de an sute de învățători și profesori se pregătesc pentru ca, prezentîndu-se la examenele pentru obținerea gradelor, să atingă o treaptă superioară de calificare. Aceasta rămîne însă numai una din formele sub care se face vădită preocuparea celor ce muncesc în școli de a-și lărgi orizontul de cunoștințe profesionale, de a-și aprofunda priceperea pedagogică. Este suficient să trecem doar prin cîteva școli pentru a întîlni alte și alte forme de manifestare ale preocupărilor menite să ducă la ridicarea calificării profesionale. La îndemîna pedagogilor se află nenumărate căi, nenumărate mijloace cu ajutorul cărora pot atinge treptele superioare ale măiestriei pedagogice.

În însăși munca de fiecare zi pe care o desfășoară în rîndul elevilor învățătorul sau profesorul învață. El observă dacă metoda pe care a folosit-o astăzi a dat roade, dacă chipul în care a explicat o problemă i-a făcut pe elevi s-o înțeleagă sau nu, dacă un anumit procedeu s-a dovedit eficient. Și, în funcție de aceste observații, el va folosi mîine aceeași metodă, perfecționînd-o, sau va căuta alta mai bună.

Aceasta este ceea ce se cheamă a fiecărui pedagog în parte. Ea nu rămîne însă numai în folosul individual al celui ce a cîștigat-o după îndelungate căutări și strădanii. În școli sînt organizate forme de activitate care facilitează transmiterea experienței personale a fiecărui profesor, împărtășirea observațiilor și cunoștințelor adunate din munca de zi cu zi, dezbaterea colectivă a unor variate probleme de ordin pedagogic. Schimbul de experiență pe calea lecțiilor deschise, a discuțiilor în urma asistențelor la lecții, a consfătuirilor pe teme profesionale organizate de grupele sindicale, a activității comisiilor metodice, cercurilor pedagogice, consiliilor pedagogice, dă învățătorilor și profesorilor zeci de prilejuri de a descoperi noi aspecte ale muncii pedagogice, de a-și clarifica noi și noi probleme rămase nedezlegate.

Să ne oprim la întîmplare în cîteva școli din țară și vom vedea cît de mare este însemnătatea acestor forme de activitate.

La Școala medie nr. 14 din Cluj vom observa o grijă deosebită pentru realizarea unei munci cît mai rodnice în comisiile metodice. Dezbaterile pe marginea unor referate, ca și lecțiile deschise organizate din inițiativa acestor comisii îi ajută pe învățători și profesori să-și îmbunătățească munca de la o zi la alta. Prin ce metode putem contribui la îmbogățirea vocabularului elevilor, la dezvoltarea deprinderilor lor de exprimare corectă și frumoasă ? ; cum le clarificăm copiilor semnificația politică a fenomenelor sociale ? ; cum poate fi mai bine folosit materialul didactic în lecțiile de istorie ? ; pe ce căi putem contribui la dezvoltarea gustului estetic al elevilor ? — iată numai cîteva din întrebările cărora profesorii de la această școală le-au găsit răspuns analizînd unele lecții deschise de istorie, de limba romînă, de desen etc. Multe alte probleme și-au clarificat ei discutînd pe marginea unor referate ca : „Despre predarea lecțiilor de citire cu conținut științific", „Însemnătatea cultivării deprinderilor de calcul mintal la clasele I—IV", „Metode pentru formarea unei atitudini disciplinate în rîndurile elevilor".

La Școala medie din Băilești, regiunea Oltenia, activitatea comisiilor metodice are în vedere obiective precise. Învățătorii și profesorii școlii și-au propus să dezbată în acest an școlar o serie de probleme privind educația comunistă a elevilor, legarea învățămîntului de viață, de producție, ridicarea nivelului elevilor rămași în urmă la învăță-

(Continuare în pag. 4)

Ziua internațională a femeii

Sînt 52 de ani de cînd la Copenhaga femeile din lumea întreagă au ales ca zi de sărbătoare a lor, simbol al luptei înflăcărate pe care o desfășoară pentru viitorul fericit al copiilor, al omenirii. ziua de 8 Martie, început al primăverii. De mai bine de o jumătate de veac tradiția aceasta prinde rădăcini tot mai puternice în viața sutelor de milioane de femei din lumea întreagă, în viața popoarelor.

Zi de bilanț al succeselor pe drumul afirmării femeii în viața socială, 8 Martie este în același timp o zi în care femeile își exprimă puternic năzuințele lor de viitor. Ridicate din starea multiseculară de robie, femeile devin mereu mai mult, pretutindeni, un factor activ al luptei pentru pace, pentru progres social.

În frunte pășesc femeile din țările socialiste, cetățeni egali în drepturi ai lumii eliberate de exploatare, femei care muncesc umăr la umăr cu bărbații în fabrici și în uzine, pe ogoarele înfrățite ale agriculturii socialiste, pe șantiere, în laboratoare, în școli și care își spun cuvîntul în cele mai înalte probleme ale vieții obștești. În rîndurile femeilor muncitoare care contribuie la desăvîrșirea construcției socialiste a țării noastre se numără zeci de mii de femei antrenate în întrecerea socialistă pentru calitate care se desfășoară în fabricile și uzinele patriei. Colectivistele, femeile care muncesc în gospodăriile agricole de stat au răspuns cu înflăcărare chemării partidului, însușindu-și cele mai înaintate metode de cultură a plantelor și de creștere a sectorului zootehnic al gospodăriilor pentru obținerea unui belșug cît mai mare de produse agricole. După numai un sfert de veac de cînd analfabetismul număra milioane de victime din rîndul femeilor, țara noastră numără azi 155. 779 de lucrătoare în domeniul învățămîntului, artei, culturii și științei și 11 mii de femei ingineri.

Pretutindeni, în toate marile probleme care frămîntă astăzi omenirea și în primul rînd în problema păcii femeile își simt întreaga răspundere. Numeroasele lor acțiuni pe plan mondial dovedesc din plin acest lucru. Femeile știu bine că fericirea și bucuriile vieții descătușate a oamenilor din țările socialiste — imagine luminoasă a viitorului întregii omeniri — care au fost cucerite cu prețul unei uriașe jertfe cer să fie apărate. Salvgardarea păcii, apărarea cuceririlor democratice, socialiste constituie cea mai înaltă chemare a conștiinței umane din vremea noastră. Luptînd pentru această cauză vitală a omenirii femeile dovedesc că nu au uitat și au tras învățăminte din evenimentele trecutului apropiat, cînd fiara fascistă a aruncat întreaga lume în vîlvătăile războiului, cînd șirurile lungi de trenuri duceau în Germania hitleristă îmbrăcămintea unor femei și a unor copii a căror viață se încheiase în cuptoarele Auschwitz-ului și ale Maidanek-ului. Ele știu că mai există și astăzi în lume milioane de femei în țările Africii, Asiei și Americii Latine care văd cu durere cum plaga imperialismului le ucide pruncii înainte ca aceștia să fi articulat măcar vreodată cuvîntul „mamă". Ele văd limpede că în Franța și în Algeria fiara setoasă de sînge a fascismului ucide fără să aleagă vieți omenești, vieți de copii. „În aceste momente grele pentru voi — le scriu mamelor franceze mamele eroilor „Tinerei gărzi" — sîntem din toată inima alături de voi. Avem deplina încredere că în Franța tradițiilor libertății și democrației fascismul nu va trece".

Ca o mărturie a forței unite de acțiune a femeilor conștiente de rolul lor în hotărîrea soartei omenirii se deschide în aceste zile la Viena Întîlnirea mondială a femeilor pentru dezarmare. Sub semnul acestei lupte, sărbătorirea Zilei de 8 Martie are cele mai adînci și mai nobile semnificații.

Expoziție închinată zilei de 8 martie

De Ziua femeii elevele Școlii de meserii nr. 1 din Capitală au pregătit o frumoasă, și bogată expoziție. Lucrărilor executate de viitoarele specialiste în tehnica confecției rivalizează cu cele mai reușite parade ale modei, iar cele de artă culinară ar putea sta cu cinste în vitrina unui mare laborator de produse gospodărești și de patiserie.

În sala lucrărilor executate de clasele de confecții întîlnești o varietate largă de rochii, pardesie, hăinuțe pentru copii. Ce să admiri mai întîi ? Rochia de seară din lame albastru, executată de eleva Elena Tărchilă din anul III sub îndrumarea profesoarei Constanța Radovici ? ; rochia de după amiază și pardesiul asortat lucrată de Elena Moldoveanu din clasa maistrei Ana Brizeanu ? ; rochița cu grațioase desene migălite de Elena Buga, care urmează numai de un an cursurile școlii ? ; florile artificiale de măr și de cais lucrate în cercul de artizanat ? Ar însemna să fii nedrept, căci toate exponatele sînt o mărturie a imaginației și talentului creator, a deosebitei îndemînări a elevelor din secția de confecții.

Surpriza pe care o rezervă vizitatorilor viitoarele specialiste în arta culinară este la fel de plăcută. Parcă ne-am afla în vestita căsuță de turtă dulce din basme. Iată o buturugă năpădită de flori multicolore de cîmp. Ne apropiem și constatăm că buturuga e un tort de ciocolată, iar florile sînt de zahăr. Iată o cutie împodobită cu nestemate de alune și migdale. Pretutindeni, în toate colțurile, nenumărate „flori" aromate și gustoase...

Frumosul, bunăstarea au pătruns adînc în toate domeniile vieții din țara noastră. Lucrările prezentate la expoziția Școlii de meserii nr. 1 din Capitală închinată Zilei femeii sînt, într-un fel, o părticică din frumosul și bunăstarea acestei vieți. O părticică din bucuriile simple și dragi femeilor din țara noastră.

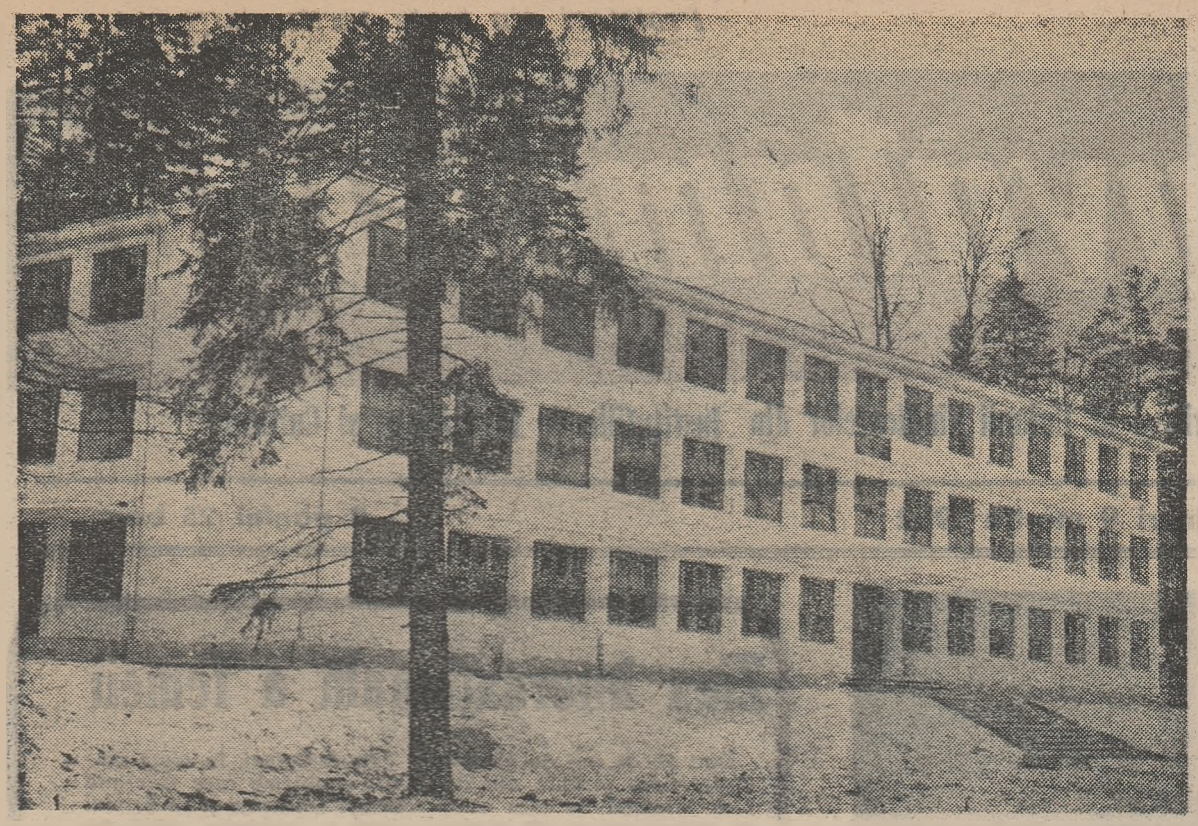

În peisajul orașului Sinaia: un nou local de școală medie. Poartă numele lui George Enescu

Activitatea organizațiilor sindicale din școli

În sprijinul procesului de învățămînt

Intre conducerea Școlii medii nr. 1 din Baia Mare și activiștii din grupele sindicale ale școlii s-a statornicit o colaborare strînsă, rodnică. O formă de manifestare a acestei colaborări o constituie organizarea consfătuirilor de muncă, menite să ducă la ridicarea nivelului calitativ al procesului de învățămînt. Astfel de consfătuiri se organizează periodic, cu sprijinul comisiilor metodice, pe baza unor referate care au la bază studiul concret al metodelor bune folosite de profesorii cu multă experiență.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor tinere, nu de mult a fost organizată o consfătuire pe tema „Metode și procedee de predare a cunoștințelor și de notare a elevilor". Pe baza referatului cu această temă, prezentat de profesoara de matematică Maria Cordoș, s-au purtat discuții vii, creatoare, care s-au soldat cu învățăminte prețioase pentru cadrele didactice.

Aceasta s-a datorat faptului că referatul a cuprins o seamă de observații practice, desprinse din asistențele făcute la lecțiile predate de profesorii Vasile David și Sink Erica. S-a arătat, de pildă, că la lecțiile predate de profesorul Vasile David la clasa a X-a C se folosește cu măiestrie metoda conversației euristice. La lecția „Reducerea la primul cadran", de pildă, datorită întrebărilor clare și precise ale profesorului, elevii au dedus cu ușurință relațiile ce există între funcțiile trigonometrice ale arcelor suplimentare, precum și ale arcelor din cadranele III și IV. Fixarea cunoștințelor s-a efectuat pe tot parcursul lecției, prin întrebări și exerciții. Au fost date și alte exemple din care a reiesit cu claritate că cei doi profesori despre care a vorbit referatul folosesc cu pricepere cele mai bune metode de predare a matematicii

Referatul a scos în evidență și felul cum efectuează acești profesori verificarea cunoștințelor, atît oral cît și pe baza lucrărilor scrise.

Trebuie subliniat faptul că principalul rezultat al consfătuirii de muncă a constat în largul schimb de experiență realizat cu acest prilej. Organizatorul grupei sindicale. conducerea școlii și comisia metodică de matematică au reușit să asigure o bază de discuții, posibilitatea unui larg schimb de păreri. Profesorii tineri au pus întrebări și au primit răspunsuri competente.

Profesorul Eugen Novac, de pildă, a subliniat în cuvîntul său că a avut mult de învățat în legătură cu folosirea metodei conversației și cu notarea elevilor. El a considerat bun procedeul profesoarei Maria Godza, care în notarea elevilor ține evidența disciplinei la care sînt ascultați aceștia, notînd în dreptul fiecăruia litera „A" dacă a fost ascultat la algebră, „G" dacă a fost ascultat la geometrie și „T" dacă a fost ascultat la trigonometrie.

Profesorii Ioan Dîrjan și Rodica Levay au apreciat ca pozitiv procedeul folosit de tovarășul Vasile David care, atunci cînd vreun elev vine la școală cu tema neefectuată, îl cheamă la tablă și verifică dacă știe s-o lucreze. În felul acesta se pune capăt justificărilor ca: „am uitat caietul acasă", „am împrumutat caietul unui alt elev" și altele

Participanții la consfătuirea de muncă și mai ales cadrele tinere au scos în evidență necesitatea de a se organiza cu regularitate asemenea acțiuni

De la data cînd a avut loc consfătuirea n-a trecut prea multă vreme. Totuși, de pe acum au apărut semne vizibile ale eficienței ei. La clasa a IX-a, B, unde predă tovarășul Ion Dîrjan, deși profesorul a devenit mai exigent, o seamă de elevi au primit note mai bune. Elevii Teofil Breban a ajuns de la nota 7 la 8 și 9, Doina Chira de la 5 la 7. Și numărul exemplelor poate continua. La fel și la clasa tovarășei Maria Man Elevul Tiberiu Chiș, care avea nota 4, are acum 7. Maria Hauși a ajuns de la nota 6 la nota 8.

Rezultatele obținute în urma consfătuirii de muncă au dovedit pe deplin că aceasta este una din formele cele mai eficiente pentru ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ, pentru sprijinirea cadrelor didactice tinere. Iată de ce activul grupei sindicale va trebui să acorde toată atenția organizării regulate a unor asemenea consfătuiri.

M. PAVEL

POȘTA redacției

Emilia Mihalache — comuna Siliștea, raionul Videle și Sandu Constantin — comuna Hlipiceni, raionul Botoșani.

Potrivit indicațiilor din îndreptarul trimis de M.I.C. secțiilor de învățămînt și cultură, absolvenții școlilor medii care predau la clasele V—VIII și care aveau un stagiu de peste 5 ani la data de 1 august 1959 sînt asimilați la salarizare cu învățătorii de categoria I-a cu gradul definitiv, în grupa corespunzătoare de vechime avută la 1 august 1959. Ei nu pot fi trecuți în altă grupă de vechime pînă cînd nu obțin calificarea pentru învățămînt și gradul definitiv.

Dvs. aveți dreptul la aceeași salarizare ca învățătorii de categoria I-a cu gradul definitiv, grupa 5—10 ani și nu puteți trece în altă grupă de vechime decît după ce vă veți califica și obține gradul definitiv

Olga Pleșca — comuna Cristinești, raionul Dorohoi și Viorel Dima — comuna Șendrești, raionul Adjud.

Potrivit prevederilor legale în vigoare, deoarece nu sînteți calificați pentru funcția de profesor, nu puteți trece în altă grupă de vechime decît după obținerea calificării și trecerea examenului de grad definitiv.

Mariana Ștefănescu — Ploiești.

Obligația didactică de predare a maiștrilor-instructori în cazul încadrării lor cu norma anuală este de 1050 ore. Acest lucru este precizat în îndreptarul trimis de M.I.C. secțiilor de învățămînt și cultură.

Orele ce depășesc obligația didactică anuală de 1050 ore se consideră cumul și sînt remunerate ca atare. În cazul dvs., cele 70 de ore ce depășesc obligația de 1050 ore sînt considerate cumul și sînt plătite și în timpul vacanțelor de iarnă și primăvară; nu intră însă în calcularea indemnizației pentru concediul de odihnă

Dumitru Văcaru, Brașov.

La stabilirea plafoanelor pentru acordarea alocației de stat pentru copii se iau în considerare, pe lîngă salariul de bază și indemnizația pentru predarea la seral, dirigenția și cumulul. Nu se iau în considerare veniturile realizate din plata cu ora.

Din scrisoarea dvs. rezultă că ați rămas în continuare și după 1 septembrie 1961 în aceeași categorie de salarizare și grupă de vechime și cu aceleași sporuri (dirigenție și cumul), pe care le-ați avut anterior. În situația dvs. nu au intervenit prin urmare nici un fel de schimbări, iar depășirea plafonului pentru alocația de stat pentru copii este determinată doar de majorarea salariului. Potrivit dispozițiilor în vigoare aveți dreptul să primiți în continuare alocația de stat pentru copii, pînă la o eventuală majorare a salariului peste cel stabilit la 1 septembrie 1961, ca urmare a trecerii în altă categorie de salarizare, a primirii altor sporuri sau a creșterii cumulului.

Un grup de cadre necalificate din raionul Tecuci.

Întrebarea dvs. este vagă și prea generală pentru ca să vă putem da un răspuns concret.

Încadrarea și salarizarea dvs. urmează să se facă în conformitate cu instrucțiunile de aplicare a Hotărîrii nr. 1059/1959 și cu completările date ulterior de M.I.C.

Organele financiare de control pot lua măsuri de îndreptare în cazul cînd constată că salarizarea nu s-a făcut în mod corespunzător.

Vasilescu L. Costel — comuna Ciorani, raionul Mizil.

Timpul servit pentru efectuarea stagiului militar, indiferent de sarcinile îndeplinite în acest timp, nu se ia în considerare la calcularea stagiului de activitate în învățămînt. Se consideră stagiu în învățămînt numai timpul servit efectiv la catedră sau în funcțiunile ce sînt precizate prin instrucțiunile de aplicare a Hotărîrii nr. 1059/1959.

Prin urmare vă veți putea prezenta la examenul de gradul II numai după ce veți servi cel puțin 10 ani la catedră sau în funcțiuni care se iau în considerare ca stagiu în învățămînt.

I. Oprea — comuna Filea, regiunea Cluj.

Modul de calculare a mediei la examenul de definitivat este stabilit prin regulamentul de aplicare a Hotărîrii nr. 1059/1959. Lucrarea scrisă la specialitate la examenul de definitivat nu este eliminatorie, nota obținută la scris împreună cu nota obținută la oral dînd media la specialitate. Această medie este însă eliminatorie.

Candidații la examenul de definitivat au dreptul să se prezinte la examen de trei ori, în trei sesiuni consecutive. Cei care nu s-au prezentat într-o sesiune din motive bine întemeiate se pot prezenta în sesiunea următoare, în cadrul dreptului de a da examenul de trei ori.

În ajutorul candidaților la examenele pentru obținerea gradelor vin institutele de perfecționare a cadrelor didactice, care indică bibliografia pentru toate temele din programe, organizează consultații, pun la dispoziție material bibliografic etc.

Constantin Marinescu — comuna Hirliug, raionul Lugoj și Magdalena Bodo — Tg. Mureș.

Indemnizațiile pentru educatoare se acordă în funcție de grupele de copii existente și nu în funcție de numărul posturilor.

Un grup de educatoare din regiunea Banat.

Obligațiile de muncă și norma didactică pentru personalul didactic de conducere și didactic-ajutător sînt stabilite prin instrucțiunile de aplicare a Hotărîrii nr. 1059/1959. Potrivit acestor instrucțiuni, norma didactică a educatoarelor din instituțiile preșcolare este de 8 ore pe zi în care se include și timpul pentru pregătirea materialului instructiv-educativ și pregătirea copiilor pentru începerea activităților educative. Tot în cadrul acestor ore se include și timpul pentru activitatea metodică. În obligația de muncă a educatoarelor din învățămîntul preșcolar nu intră însă și activitatea de culturalizare, întrucît norma lor didactică este mai mare decît a celorlalte cadre didactice.

Traian Gh. — comuna Băița — raionul Cehul Silvaniei.

Reconstituirea actelor de studii se face pe bază de martori, în conformitate cu instrucțiunile M.I.C. trimise secțiilor de învățămînt și cultură și școlilor. Urmează ca Dvs. să vă adresați școlii din localitate care vă va da toate îndrumările necesare și va întocmi formele corespunzătoare pentru

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

ÎN EDITURA ACADEMIEI R. P. R. a apărut ISTORIA ROMÎNIEI vol. II

Istoria Romîniei cuprinde istoria patriei noastre din cele mai vechi timpuri (circa 600.000 ani î.e.n.) pînă în zilele noastre. Lucrarea, realizată de un larg colectiv de specialiști sub egida Academiei R.P.R., are o mare valoare științifică și educativă. Scrisă de pe pozițiile materialismului istoric, Istoria Romîniei sintetizează rezultatele întregii activități desfășurate în țara noastră în domeniul cercetărilor istorice.

Volumul I, apărut în 1960, conține istoria patriei de la apariția omului pe teritoriul țării noastre pînă în secolul IX inclusiv. Sînt prezentate închegarea și formarea orînduirii comunei primitive, apariția și consolidarea orînduirii sclavagiste, formarea statului dac incipient, stăpînirea romană, lunga perioadă de trecere spre feudalism etc. Volumul se încheie cu tratarea problemei fundamentale a istoriei noastre vechi — formarea limbii și a poporului romîn.

Volumul II, apărut recent, cuprinde prima parte a orînduirii feudale (secolul X—XVI). Principalele probleme abordate în volum sînt apariția, consolidarea și dezvoltarea modului de producție feudal, apariția primelor formațiuni politice feudal incipiente pe teritoriul patriei noastre, formarea statelor feudale Transilvania, Moldova și Țara Romînească, dezvoltarea relațiilor și agravarea exploatării feudale, răscoalele populare din 1437—1438 și 1514, lupta eroică a poporului romîn împotriva invaziei și a cotropirii otomane. Volumul se încheie cu epoca glorioasă a lui Mihai Viteazul, cînd are loc prima încercare de unire politică a celor trei țări romîne.

Volumul conține 1.159 pagini cu 315 figuri și 20 planșe. Prețul — 45 lei.

„ÎNDRUMĂTORUL CULTURAL"

A apărut recent nr. 2 — februarie 1962 al revistei „Îndrumătorul cultural". Revista dedică primele sale pagini muncii culturale de masă pentru popularizarea obiectivelor actuale ale muncii din agricultură, în lumina Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Revista cuprinde un articol de fond cu această temă, o consultație, articole relatînd experiența căminelor culturale etc. În sprijinul pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară revista publică articolele: „Un jurnal vorbit cu tema „Să facem din G.A.S. model de gospodărie socialistă" și „Tractoriștii au nevoie de cunoștințe agrotehnice".

Numărul pe februarie al „Îndrumătorului Cultural" cuprinde numeroase materiale în ajutorul activului cultural din sindicate. Sub titlul „Să cunoaștem mase tot mai largi de oameni ai muncii în activitatea culturală a sindicatelor" sînt înfățișate aspecte din experiența înaintată și principalele sarcini ale comitetelor sindicatelor în vederea realizării unei activități culturale bogate în conținut, variate și atrăgătoare, cu o largă sferă de cuprindere. Revista descrie de asemenea o inițiativă a consiliului sindical regional Iași în sprijinul producției — grupele de informare și documentare tehnică — și înfățișează pe larg cum sînt organizate „joile tineretului" la uzinele „23 August" din Capitală.

Pentru a ajuta pe activiștii culturali să organizeze manifestări culturale complexe, pe teme actuale, revista publică două ample consultații.

Pentru formațiile de teatru de amatori de la orașe și sate sînt publicate în acest număr piesele „Sala de așteptare" de V. Bîrlădeanu și „Stupii cu pricina" de

Educaţia estetică a elevilor

DUPĂ LEGILE FRUMOSULUI

Nu se poate concepe educaţia comunistă fără educaţia estetică. „A construi viaţa după legile frumosului", cum cerea Marx, este năzuinţa primordială a omului socialist şi ea apare astăzi în toate sferele vieţii sociale.

Mijloacele prin care se realizează educaţia estetică în şcoală sînt variate şi multiple. Printre ele, orele de literatură romînă ocupă un loc de seamă, căci analiza operei literare, contactul direct cu frumosul în arta cuvîntului creează mari posibilităţi de formare şi dezvoltare a gustului pentru frumos

Cea dintîi cerinţă a orei de literatură este aceea de a trezi o emoţie estetică, un ecou emoţional prelungit şi statornic în sufletul elevului. În această privinţă are o mare importanţă prima lectură a operei în faţa clasei. De aceea, grija pentru lectura expresivă trebuie să stea mereu în atenţia profesorului. Ţinînd seama de acest lucru îi pregătesc din vreme pe elevii care vor citi texte în primă lectură, caut să văd dacă ei au înţeles perfect sensul lor, dacă sînt în stare să citească nuanţat, căci nu e permis ca tocmai efectul primei emoţii să fie pierdut.

Trecînd la analiza operei literare caut să-i îndrum pe elevii mei spre înţelegerea frumosului întruchipat în personajele din operele studiate. În conturarea personajelor pornesc de la adevărul că frumosul este fapta morală, fapta care răspunde celor mai înaintate cerinţe sociale.

De altfel, poporul, în înţelepciunea lui, a calificat din vechime atitudinea morală prin valori estetice : eroii săi iubiţi sînt caracterizaţi prin cele mai alese însuşiri sufleteşti şi fizice. Concordanţa dintre bun şi frumos, bine şi frumos e permanent prezentă în creaţia populară. Ciobănelul din „Miorița", bunăoară, îmbină în cea mai înaltă măsură eticul şi esteticul, pe cînd asupritorul ia adesea chipul pe care îl are „Manea slutu' şi urîtu' / Manea grosu' şi-arţăgosu'". Mircea cel Bătrîn din „Scrisoarea III" de Eminescu îi emoţionează pe elevi prin grandoarea sa, care apare în simplitate şi modestie şi, dincolo de admirabilele versuri eminesciene care-l înfăţişează, ei intuiesc personajul viu, însufleţit de sentimentul demnităţii naţionale şi de un cald patriotism. Cînd vom analiza personajul pozitiv din literatura de după 23 August 1944 vom sublinia valoarea morală prin care se realizează îndeosebi frumosul vieţii, concentrată în eroi ca Anton Filip, Ilie Barbu, Karoly Bucsi etc.

În construcţia operei literare, în compoziţia ei apar elemente arhitecturale de proporţie şi simetrie, în spaţiu şi timp, care pot contribui mult la dezvoltarea simţului estetic al elevilor. De aceea le voi atrage atenţia asupra faptului că romanul „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu, de pildă, are o construcţie ciclică, ca o spirală ascendentă, deschizînd perspectiva viitorului. Arătîndu-le că romanul se încheie cu o scenă asemănătoare celei cu care se deschide, îi voi ajuta să înţeleagă că momentele povestirii au îmbogăţit semnificaţia ideii fundamentale a operei : Între momentul prim — „La hanul lui Goraşcu Haramin" — şi momentul ultim, cîte nu s-au întîmplat ! Alături de lupta poporului condus de Ion Vodă s-a adăugat o nouă dovadă a spiritului revoluţionar al maselor asuprite, însufleţite de figura luminoasă a lui Nicoară Potcoavă.

Simţul estetic al elevilor se dezvoltă şi prin analiza expresiei artistice, prin analiza stilului şi limbii literaturii. Forţa emoţională a cuvîntului, fie ca element de construcţie în propoziţie şi frază, fie considerat limitat, în colorarea şi plasticizarea unei imagini mai restrînse, trebuie dezvăluită şi folosită larg în munca noastră de educaţie estetică, cuvîntul în literatură fiind mijlocul care ne leagă direct de faptul artistic. Prin analiza atentă a expresiei poetice le dezvăluim mai bine elevilor comorile artistice cuprinse în opera literară, făcîndu-i să înţeleagă mai uşor în ce constă frumuseţea unei opere literare, puterea ei de a emoţiona, de a comunica nuanţele de gîndire şi simţire pe care le cuprinde.

Sarcina de a-i deprinde pe elevi să aprecieze valoarea cuvîntului în vorbire, să stăpînească sensul lui, să-i simtă puterea emoţională este în primul rînd o sarcină a profesorului de literatură şi se realizează şi prin analiza limbii operei literare. Stabilirea sensului propriu şi figurat al cuvîntului dă posibilitatea înţelegerii felului cum se întruchipează ideile şi sentimentele în imagini artistice, cum aceleaşi cuvinte pot să exprime multiple şi variate sensuri : „Zid de pace" (Dosoftei) „iubirea de moşie e un zid" (Eminescu), „Un zid eram toţi trei şi peste vînt / peste zăpezi, peste pustietate / suiau din ura noastră ziduri late / ne-nvinse ziduri, mari pereţi de ură"... (Jebeleanu). Analizînd toate aceste versuri elevii înţeleg că aici sensul figurat al cuvîntului „zid" marchează, prin metaforă, forţa de neînvins a solidarităţii umane. Sau, comparînd imaginile create de „a rumeni", vom arăta că în versurile „Pe un deal răsare luna, ca o vatră de jăratic / Rumenind străvechii codri şi castelul singuratic" (Eminescu) „rumenind" realizează un efect pictural, pe cînd în „Eroi ce rumeniţi zorii / Victoriilor proletare" (Beniuc) sensul cuvîntului e altul : evocă jertfele luptătorilor clasei muncitoare, adîncind astfel sensul ideologic al poeziei.

Referindu-ne la forţa concentrată şi plină de sugestie a cuvîntului ne putem folosi cu mult succes de versurile maestrului Arghezi. Ca să arate stăpînirea omului asupra pămîntului, sentimentul de înfrăţire al celor ce muncesc de pretutindeni precum şi avîntul omului către Cosmos, acestuia îi sînt necesare doar două cuvinte — dar ce adîncimi de gîndire şi simţire închid în ele : „E ţara lui pămîntul şi l-a-mpletit cu cerul" („Cel ce gîndeşte singur").

Exemplele pot fi nesfîrşite şi fiecare ar preciza noi şi noi aspecte şi nuanţe.

Analiza formei operelor literare este un mijloc eficient de a le forma elevilor o exprimare aleasă, de a-i feri, pe de o parte, de un limbaj stereotip, sărac şi simplist, iar pe de altă parte, de exagerarea şi artificialul metaforei forţate, care nu spune nimic.

Aceste cîteva aspecte din munca de analiză a operei literare arată doar o mică parte din posibilităţile nelimitate ale literaturii de a dezvolta sentimentul estetic al elevilor, de a-i ajuta să înţeleagă şi să guste opera literară valoroasă, să fie exigenţi în aprecierile lor în toate domeniile artistice.

Prof. SILVIA PETRESCU
Şcoala medie „I. L. Caragiale"
Bucureşti

Pe lîngă talent se mai cere ceva : să înveţi, să asculţi cu atenţie îndrumările profesorilor

O plimbare prin Parcul Libertăţii

Într-o duminică de sfîrşit de februarie, diriginta clasei a V-a „B" de la Şcoala de 8 ani „Barbu St. Delavrancea" din Capitală, tovarăşa Marghit Dascălu, a plecat cu elevii săi într-o plimbare prin Parcul Libertăţii. Era o dimineaţă luminoasă, plăcută. De cu seară se aşternuse peste parc o mantie de zăpadă pufoasă şi sclipitoare, care la acea oră nu fusese călcată încă de nimeni.

Ideea unei plimbări în colectiv prin parc i-a entuziasmat pe elevi. Puţini îl văzuseră îmbrăcat în straiele iernii. De aceea duminică, la ora fixată, toţi au fost prezenţi. Ba unii îşi luaseră şi sora sau fratele mai mic. De ce să nu se bucure şi ei de o plimbare ca asta ?

De fapt, plimbarea a avut un scop bine determinat — acela de a dezvolta dragostea elevilor pentru natură, pentru frumuseţile ei, de a le trezi interes pentru tot ceea ce-i înconjoară, de a-i deprinde să înţeleagă şi să iubească frumosul, să-l vadă şi în lucrurile obişnuite, întîlnite la fiecare pas. Într-un cuvînt, plimbarea aceasta adăugată la minunatele excursii prin ţară, pe care le-au făcut copiii în timpul vacanţelor, a venit să completeze multiplele forme prin care şcoala, profesorii, diriginţii, contribuie la educarea estetică a elevilor.

Că ea şi-a atins scopul am aflat de la elevii clasei. De fapt, nu chiar de la ei, ci din compunerile pe care le-au scris în urma acestei plimbări. Diriginta îi îndemnase să aştearnă pe caiet tot ce le-a plăcut, ce i-a impresionat mai mult în parc. (Trebuie spus că nici un elev n-a uitat să-şi ia de acasă un carneţel pe care, în timpul plimbării, a făcut însemnări. Ba unii au făcut chiar şi cîteva schiţe).

Am răsfoit cîteva caiete cu compuneri. Cîtă gingăşie în formulările lor stîngace, copilăreşti, dar care arată că, sub îndrumarea pedagogilor care îi călăuzesc, elevii încep să înţeleagă şi să iubească frumuseţile naturii şi cele făurite de mîna omului.

„...O pornim pe aleea principală străjuită de copaci majestuoşi" — aşa îşi începe compunerea Adrian Iosifescu. Decorul i se pare „ca de basm", iar duduitul motoarelor unei fabrici din apropiere — „o simfonie plină de viaţă". Mai mult, el ştie să vadă şi efectul pictural al peisajului, notînd că „pe luciul metalic al lacului plutesc lin, pline de graţie, lebede albe şi negre".

De la înălţimea scărilor se vedea o minunată panoramă. „Ne-am luat la întrecere în recunoaşterea clădirilor ce se vedeau în depărtare. Eu am văzut Observatorul astronomic, blocul turn, Palatul telefoanelor, Ateneul" spune în compunerea ei Adina Dumitrescu.

Tot ceea ce au văzut în parc a sugerat copiilor imagini pline de prospeţime, plastice. Boschetele acoperite de zăpadă i-au părut Dorinei Teodorescu „nişte căciuli uriaşe de clăbuc", iar felinarele pitice „nişte ochi care clipesc în zăpadă". Adina Dumitrescu şi-a închipuit (din descrierile dirigintei) cum arăta parcul cu zeci de ani în urmă — „o mlaştină de care toată lumea se ferea". Acum, spune ea, „parcul este o feerie".

Cum era şi de aşteptat, n-a fost compunere în care să nu se povestească cu mult haz despre bătaia cu bulgări de zăpadă, despre nenumăratele trînte pe gheaţă, despre toate glumele şi voia bună care n-au lipsit în această plimbare.

Ce a însemnat pentru elevii clasei a V-a „B" plimbarea în Parcul Libertăţii ? O spun clar cuvintele Monicăi Străuţ : „Tot ce am văzut în Parcul Libertăţii mi-a îmbogăţit cunoştinţele, m-a făcut să admir şi să preţuiesc mai mult frumuseţile naturii".

De alte comentarii nici nu mai este nevoie.

MONICA VERDEŞ

La asta nu s-au gîndit

Unul din mijloacele de educaţie estetică a elevilor este ambianţa în care trăiesc ei în şcoală. Noile construcţii şcolare sînt concepute astfel încît să facă faţă necesităţii de a-i educa în spiritul frumosului. Sînt nu numai încăpătoare, judicios împărţite, luminoase, ci şi frumoase, cu linii proporţionate şi elegante, zugrăvite în culori atrăgătoare, pastelate. Cîtă deosebire între noile localuri de şcoală şi vechile şcoli mohorîte, sumbre, vopsite în culori închise pentru a rezista la murdărie, adevărate „cimitire ale tinereţii", ca în versurile lui Bacovia !

Astăzi elevilor le este drag să păşească în şcolile care-i atrag nu numai prin conţinutul muncii care se desfăşoară în cadrul lor, ci şi prin înfăţişarea lor veselă, prietenoasă.

Iată, de pildă, Şcoala medie nr. 34 „C. A. Rosetti" din str. Bizet, unul din punctele de reper ale noului cartier Floreasca. Atunci cînd îşi invită prietenii în noile lor locuinţe, mulţi dintre locuitorii cartierului precizează : „E strada din dreapta (sau din stînga) liceului, din faţa sau din spatele lui".

Clădirea mare, geometrică, pe două treimi din sticlă, îţi face, atunci cînd te afli în interiorul ei, impresia unei adevărate băi de lumină.

La intrare te întîmpină un mare panou cu nenumărate diplome de onoare şi premii individuale şi colective pentru activitatea muzicală, teatrală etc. — semn că în şcoală nu numai că există preocupare pentru educarea estetică a elevilor, dar că această preocupare este şi rodnică.

Aproape în toate clasele sînt ghivece de flori. Bustul lui Lenin de la intrarea principală este de asemenea înconjurat de flori. La etaje se găsesc cîteva reproduceri din Grigorescu, a căror prezenţă a avut un efect pozitiv asupra elevilor : au mijlocit cunoaşterea unor opere reprezentative din plastica autohtonă. Elevii nu numai că sînt informaţi asupra subiectelor tablourilor, dar au izbutit să pătrundă şi conţinutul lor de idei, mesajul lor. În clasa a XI-a, nu unul, nici doi, ci un număr îmbucurător de mare de elevi îţi pot vorbi cu competenţă despre seninătatea, armonia, echilibrul, robusteţea fetei care toarce, de Grigorescu, precum şi despre căldura, mişcarea şi lumina unuia din nenumăratele tablouri ale aceluiaşi pictor înfăţişînd un car cu boi. La fel de buni cunoscători se dovedesc elevii şi în faţa dramaticului şi zguduitorului „1907" de Octav Băncilă. Ei dezvăluie, aproape cu toţii, un temeinic simţ al culorii, liniilor, luminii şi, ceea ce este mai important, înţelegerea semnificaţiei mesajului pe care îl au aceste opere de artă.

Faţă de posibilităţile ce le oferă clădirea şi faţă de receptivitatea elevilor nu s-au făcut însă eforturi suficiente pe linia creării unei ambianţe care să contribuie cît mai mult la educaţia estetică. Coridoarele nu sînt ornate cu destul gust şi nici măcar destul de curat întreţinute. Opera constructorilor acestei şcoli, realizată cu atîta simţ estetic, cu atîta dragoste faţă de tinerele vlăstare, nu a fost slujită în mod pe deplin corespunzător de cei ce sînt însărcinaţi cu întreţinerea şcolii. Tablourile se găsesc într-un număr insuficient şi aşezate la întîmplare. Există coridoare unde pereţii sînt complet goi. Diferenţa dintre aspectul etajelor I şi II este prea mare, lăsînd să se vadă că la baza distribuirii tablourilor au stat considerente străine de punctul de vedere pedagogic. Este adevărat că sînt unele locuri unde ajung mai puţini vizitatori. Dacă pornim însă de la principiul că în şcoală tot ce se face este pentru elevi, că ei trebuie să stea în centrul tuturor preocupărilor noastre, atunci pretutindeni trebuie să domnească aceeaşi ordine, aceeaşi frumuseţe şi curăţenie. Tovarăşii din şcoală ascultă cu un aer autocritic opinia de mai sus, părînd a spune : „Aveţi dreptate, dar la asta nu ne-am gîndit".

Faptul că mai există elevi cu o ţinută nu tocmai îngrijită, faptul că unii din ei mai rup florile puse ca ornament — lucru pentru care cadrele şcolii s-au considerat îndreptăţite să le scoată de la intrarea elevilor şi de pe coridoarele unde circulă ei mai mult — s-ar putea să fie şi un efect al faptului că preocuparea pentru estetic mai lasă uneori de dorit.

Clădirea şcolii este deosebit de propice pentru a arăta nu frumos, ci foarte frumos. Mai multe tablouri alese cu grijă, armonios repartizate, bine puse în valoare, ar avea un efect deosebit. Plantele care, prin prospeţimea lor sînt atît de adecvate unei clădiri şcolare, repartizate judicios şi bine întreţinute, ar fi de asemenea un bun mijloc de a înfrumuseţa şcoala.

Faţă de grija statului nostru pentru a pune la dispoziţia copiilor şcoli cît mai frumoase este o datorie profesională şi patriotică de a depune tot efortul pentru ca ele să fie împodobite cît mai cu gust, aşa cum se cuvine şi aşa cum merită elevii.

M. NEMET

O lecţie de botanică

În clasa a V-a a Şcolii de 8 ani nr. 25 din Bucureşti nu este pînă acum nici un elev fără note de trecere la ştiinţele naturale. În catalog, notele de 8, 9 şi 10 sînt cu mult mai multe decît cele de 5 şi 6. Această situaţie îmbucurătoare se datoreşte faptului că profesoara Henrieta Ionescu a ştiut să dezvolte interesul şi dragostea elevilor pentru studierea botanicii.

Dacă asişti la o lecţie de botanică în clasa amintită, încă de la început atenţia îţi este atrasă de varietatea materialului didactic şi de felul judicios cum este folosit acesta. Priceperea cu care elevii folosesc materialul didactic atunci cînd dau răspunsuri la lecţie dovedeşte deprinderea lor de a observa şi mînui acest material, cu care au fost obişnuiţi să lucreze în fiecare oră.

La lecţia la care s-a verificat tema „Ceapa" şi s-a explicat tema „Sfecla de zahăr" au fost aduse în clasă — pe lîngă numeroase foi de ierbar — planşe, cutiuţe cu seminţe şi material natural. De asemenea, profesoara a adus şi broşura „Din viaţa plantelor industriale". Elevii care au vorbit despre părţile componente ale cepei au avut la dispoziţie un bulb pe care l-au secţionat, explicînd fiecare parte a lui. Întrebările puse i-au condus spre observaţii şi constatări interesante asupra materialului studiat. Astfel, unui elev care a secţionat bulbul i s-a cerut să explice de ce frunzele care îl formează sînt albe şi groase. Cu bulbul în mînă, desfăcînd fiecare frunză a lui, elevul a arătat că acestea sînt albe deoarece aici, neavînd loc fotosinteza, nu se formează clorofilă. Frunzele sînt groase — a continuat elevul explicaţia sa — pentru că aici s-au depus substanţele nutritive de rezervă ale plantei. Vorbind despre floare, elevul întrebat a folosit planşa care o reprezenta.

Lecţia nouă despre sfecla de zahăr, care a început cu un scurt istoric completat cu lectura unui fragment din broşura „Din viaţa plantelor industriale", a fost expusă deosebit de atractiv datorită bogăţiei materialului folosit de profesoară. Foi de ierbar ce cuprind planta din primele stadii şi pînă la maturitate au circulat din bancă în bancă, fiind observate cu interes de elevi. O sfeclă mare a fost secţionată, s-au folosit cutii cu seminţe atunci cînd s-a vorbit despre înmulţirea sfeclei de zahăr. Observînd îndeaproape seminţele elevii au constatat că ele se prezintă asociate cîte 2—3, formînd glomerule. Elevii şi-au amintit că au mai învăţat despre glomerule şi în lecţia despre structura solului.

Din răspunsurile lor cu privire la viaţa plantelor sau la producţiile obţinute în cultura plantelor industriale în ţara noastră elevii au dovedit că posedă cunoştinţe ce depăşesc limitele manualului. Enumerînd fabricile de zahăr din ţară, de pildă, ei au amintit de fabrica nouă de la Luduş despre care citiseră în „Scînteia Pionierului", şi au menţionat unele dintre prevederile Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la producţia de zahăr. Participarea activă a elevilor la lecţie, completările făcute de ei pe baza cunoştinţelor din lecturi, ca şi răspunsurile corecte date la întrebările profesoarei dovedesc că elevii acestei clase au îndrăgit studiul botanicii, că învaţă cu uşurinţă şi plăcere la acest obiect.

Bogăţia cunoştinţelor pe care le stăpînesc aceşti elevi ridică problema dacă nu cumva ei sînt supraîncărcaţi, dacă nu se acordă aici o atenţie disproporţionată studiului ştiinţelor naturale în dauna altor obiecte. Observînd însă cum sînt organizate şi cum se desfăşoară lecţiile de botanică ţinute de tov. Ionescu îţi dai seama că profesoara nu numai că nu-i supraîncarcă pe elevi, ci dimpotrivă, explicîndu-le clar şi sistematic conţinutul temelor, folosind un material bogat şi sugestiv îi ajută să plece din clasă cu lecţia în mare parte învăţată. Elevii ei nu sînt nevoiţi să-şi imagineze plante sau organe de plante, ci le observă direct, ceea ce îi face să înţeleagă mult mai limpede şi mai uşor cunoştinţele predate.

Scurtele lecturi pe care profesoara le face în clasă, ori de cîte ori se iveşte prilejul, stimulează interesul elevilor pentru obiectul studiat. Adesea ei cer lămuriri despre cartea din care li s-a citit, o împrumută de la biblioteca şcolii şi continuă lectura. În felul acesta îşi îmbogăţesc cunoştinţele cu noţiuni noi şi interesante despre viaţa plantelor, îşi pun probleme şi poartă discuţii care dovedesc interesul lor pentru ştiinţele naturale.

Ieşind de la o astfel de lecţie îţi dai seama care este cheia succesului obţinut în munca ei de profesoara care predă botanica la clasa a V-a a Şcolii de 8 ani nr. 25 din Bucureşti — materialul didactic bogat şi sugestiv, expunerea atractivă şi lecturile interesante. Sînt mijloace ce stau la îndemîna fiecărui profesor, pentru a obţine succese asemănătoare.

C. DEMETRESCU

Cînd le studiezi cu ajutorul materialului didactic, problemele teoretice de ştiinţe naturale devin mai simple

CITIND MAREA CARTE A NATURII

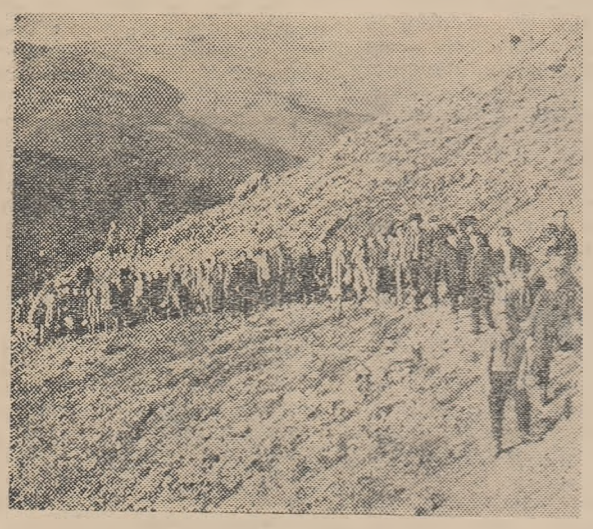

Spre cheile Ghimbavului

Printre activităţile interesante şi atractive organizate cu elevii cercului de geografie de la şcoala medie din Rucăr se află excursiile de o zi. Organizate în împrejurimile localităţii ele dau elevilor posibilitatea să studieze nemijlocit marea carte a naturii, să culeagă numeroase cunoştinţe. Totodată, ele oferă profesorilor prilejul de a demonstra practic, pe teren, unele probleme discutate teoretic cu elevii la lecţii. În timpul excursiilor elevii fac observaţii multiple legate de geomorfologie, climatologie, biogeografie, pedologie, geografie economică etc.

Prima excursie din acest an i-a purtat pe elevi prin şeaua Posadei, unde au putut vedea vechiul drum roman din care se păstrează o porţiune săpată în piatră şi de unde au zărit ruinele unei cetăţi feudale din secolul al XII-lea. Tot de aici elevii au văzut culmile masivului Bucegi, ale masivului Făgăraş şi muşcelele care alcătuiesc subcarpaţii Getici. I-a interesat mult explicaţia genezei depresiunilor Rucărului şi Podului Dîmboviţei. În apropiere de Podul Dîmboviţei, elevii au putut vedea cheile Dîmboviţei, Dîmbovicioarei, Oraţii, Crovului şi Ghimbavului care formează cel mai mare complex de chei din ţară. Mai departe au străbătut cheile mici ale Dîmboviţei şi au urcat pînă la gura peşterii unde li s-a explicat că formele carstice de relief au fost străbătute odinioară de adevărate rîuri subterane care se vărsau în Dîmboviţa cînd aceasta curgea cam la acelaşi nivel cu gura peşterii şi că valea Dîmboviţei adîncindu-se şi-a creat un alt drum mai adînc, vechiul drum rămînînd suspendat şi nefiind altceva decît peştera. Intrînd în peşteră elevii au admirat minunatele grote, stalagmite şi stalactite ce apăreau în lumina torţelor.

În excursia la cheile mari ale Dîmboviţei şi cheile Ghimbavului elevii au urcat pînă la vîrful Piatra Dragoslavelor, cel mai înalt vîrf de pe întreg traseul. Aici au recunoscut forme de relief pe care le-au văzut şi în excursia trecută. Coborînd pe la Prislop spre Rucăr au întîlnit o serie de fenomene interesante cum ar fi dolinele, ce vin să completeze gama de forme carstice de suprafaţă, dezvoltate pe roci calcaroase foarte abundente la est de valea Dîmboviţei.

O altă excursie a avut drept obiectiv o regiune care aparţine în întregime masivului Făgăraş. Formele de relief observate acum de elevi au fost cu totul deosebite de cele cunoscute în excursiile anterioare, întrucît acestea se află în bună parte pe roci cristaline. La formele de relief cunoscute deja s-au adăugat, de data aceasta, culmile Făgăraşului şi ale Coziei. Ajunşi în Valea Argeşelului, excursioniştii au urmat firul văii pînă la Nămăieşti, unde, după ce străbate culmea Argeşelului, rîul intră în zona subcarpatică. Pe acest traseu elevii au recunoscut o serie de fenomene întîlnite şi în excursiile anterioare, cum ar fi conurile de dejecţie şi conurile de grohotiş foarte abundente aici, albia minoră, albia majoră etc. Urmînd panta rîului elevii au făcut observaţii asupra modului cum evoluează Valea Argeşelului din cursul superior pînă în zona subcarpatică.

Astfel de excursii constituie un preţios mijloc de îmbogăţire şi fixare a cunoştinţelor predate elevilor în clasă, la lecţii.

I. P.

Aproape de peştera Dîmbovicioarei

Căi spre măiestrie

(Urmare din pag. 1)

tură. De aceea au purtat în comisiile metodice discuţii pe teme ca „Răspunderile dirigintelui în munca de educaţie comunistă a elevilor" sau „Despre aplicarea în practică a cunoştinţelor de fizică". N-au fost neglijate însă nici lecţiile deschise. Analiza unor lecţii ca „13 Decembrie 1918" (clasa a XI-a), „Marile construcţii ale socialismului în R.P.R." (clasa a VI-a), „Lupta partidului pentru instaurarea regimului de democraţie populară" (clasa a IX-a) au prilejuit un bogat schimb de experienţă pe tema conţinutului ideologico-politic al lecţiei.

Discuţiile care se poartă în comisiile metodice avînd drept punct de plecare un referat sau o lecţie deschisă nu se rezumă numai la aprecieri asupra referatului sau lecţiei respective. Profesorii dau exemple din propria lor activitate, arată rezultatele obţinute de ei în munca la catedră. Orientate astfel, şedinţele comisiilor metodice îmbină în chip armonios dezbaterile avînd caracter teoretic cu cele privind activitatea concretă din şcolile respective. Schimbînd între ei păreri, împărtăşindu-şi experienţa, pedagogii află ce au de făcut pentru a-şi îmbunătăţi munca, pentru a-şi perfecţiona metodele de predare, pentru a face un pas mai departe pe calea însuşirii măiestriei pedagogice.

Într-o măsură şi mai largă se realizează schimbul de experienţă în cadrul cercurilor pedagogice, care reuşesc să cuprindă cunoştinţele mai variate, mai largi, mai bogate ale cadrelor didactice de aceeaşi specialitate din mai multe şcoli.

Să ne referim, bunăoară, numai la una din ultimele şedinţe ale cercului pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Costeşti. În această şedinţă s-a discutat despre metodica predării lecţiilor de istorie la clasa a VII-a. După ce au asistat la o lecţie deschisă în care s-au verificat cunoştinţele elevilor în legătură cu răscoala poporului sub conducerea lui Tudor Vladimirescu şi s-a predat tema „Ţările Romîne între 1828—1848", profesorii au purtat discuţii asupra felului cum trebuie să li se explice elevilor problema conflictului dintre forţele de producţie şi caracterul relaţiilor de producţie, ca şi problema rolului maselor şi al personalităţii în istorie. Totodată, profesorii şi-au limpezit o serie de chestiuni în legătură cu verificarea şi fixarea cunoştinţelor elevilor, cu dozarea problemelor tratate în funcţie de capacitatea de înţelegere a acestora, cu utilizarea tablei, cu metodica folosirii hărţii în lecţiile de istorie.

Căutînd forme cît mai eficiente de muncă metodică, membrii cercului pedagogic de limbi străine din Timişoara au discutat într-una din şedinţele ţinute în acest an şcolar, despre organizarea lecţiilor deschise. Constatînd că uneori astfel de lecţii nu se desfăşoară în condiţii normale, ci capătă un caracter artificial şi se deosebesc în mare măsură de celelalte lecţii ale profesorului respectiv, membrii cercului au hotărît să procedeze într-un chip nou. În loc să participe cu toţii o dată la o singură lecţie deschisă, ei asistă pe rînd la mai multe ore ale unui profesor şi adună observaţii în legătură cu munca desfăşurată de acesta pe o perioadă mai îndelungată. Astfel, observaţiile pe baza cărora se desfăşoară discuţiile în şedinţele cercului oglindesc mai bine caracteristicile muncii profesorului, prilejuiesc lămurirea unor probleme cu care fiecare profesor se întîlneşte în mod obişnuit în activitatea sa, dar pe care nu le găseşti de obicei într-o lecţie deschisă, desfăşurată în condiţii cu totul deosebite.

Foarte rodnic este şi schimbul de experienţă între conducătorii şcolilor. Nu de mult, în oraşul Braşov a fost organizată o astfel de acţiune pentru directorii şcolilor medii serale. Pornind de la două referate participanţii la acest schimb de experienţă şi-au împărtăşit părerile şi observaţiile în legătură cu organizarea, îndrumarea şi desfăşurarea muncii metodice în şcolile serale şi cu utilizarea asistenţelor în vederea ridicării calităţii lecţiilor. Un schimb de experienţă asemănător a fost organizat în raionul Sînicolaul Mare. De data aceasta, directorii, grupaţi în mai multe colective, au urmărit activitatea unei singure şcoli — şcoala din Cenad — sub mai multe aspecte: organizarea muncii directorului, planificarea calendaristică, activitatea metodică şi culturală a învăţătorilor şi profesorilor şi munca dirigiţilor. Pe baza observaţiilor adunate de fiecare colectiv s-au prezentat apoi referate şi coreferate şi s-au purtat discuţii. Toţi cei care au luat cuvîntul au comparat situaţiile întîlnite în şcoala gazdă cu cele din propriile lor şcoli. Schimburi de experienţă asemănătoare au fost organizate şi în oraşul Bacău, în raionul Deta, în oraşul Tg. Mureş şi în multe alte localităţi.

Toate aceste şedinţe, întîlniri, asistenţe la lecţii, discuţii îşi verifică valoarea şi îşi vădesc eficienţa în progresele înregistrate de fiecare pedagog în parte în munca practică din şcoală. Directorii învaţă să îndrume mai bine activitatea cadrelor didactice, profesorii reuşesc să-şi desfăşoare mai bine lecţiile, să-şi ducă în condiţii mai bune munca educativă. Iar rezultatul cel mai important se concretizează în pregătirea tot mai bună a elevilor, în cunoştinţele lor tot mai bogate şi mai profunde, în dezvoltarea armonioasă a întregii lor personalităţi. Ceea ce constituie, de fapt, scopul însuşi al tuturor strădaniilor noastre.

Cunoştinţe despre electromagnetism

În şcoala serală, predarea capitolului privitor la electromagnetism, care se studiază în clasa a X-a, se poate baza într-o foarte largă măsură pe cunoştinţele pe care le au elevii din producţie.

Încep acest capitol cu predarea cunoştinţelor despre magnetul natural şi proprietăţile lui care îi vor ajuta pe muncitorii-elevi să înţeleagă mai bine diferitele noţiuni din acest capitol: inducţia electromagnetică, forţa electromagnetică, forţa electrodinamică etc. Pe parcursul predării capitolului le formez elevilor noţiunea de spectru magnetic şi cîmp magnetic şi le explic că forţa electromagnetică poate efectua lucrul mecanic datorită faptului că acest cîmp dispune de energia potenţială.

Pentru a realiza o legătură cît mai strînsă între lecţiile privitoare la electromagnetism şi producţie vizitez secţiile uzinei „Electrometalul", în special secţiile de bobinaj unde lucrează mulţi din elevii mei. Vizitez de asemenea şi alte întreprinderi, ca de pildă „Janos Herbak", „Tehnofrig", „Armătura" şi „Metalul Roşu", unde există instalaţii automate, generatoare şi transformatoare.

Muncitorii-elevi cunosc din practică relaţia dintre numărul de spire şi intensitatea curentului electric. Pornind de la cunoştinţele lor şi efectuînd experienţe demonstrative îi ajut să stabilească relaţia matematică corespunzătoare. În felul acesta muncitorii-elevi îşi însuşesc cunoştinţe temeinice despre fluxul magnetic şi determinarea factorului de autoinducţie, fenomene cu care se întîlnesc des în practică, dar pe care înainte nu le cunoşteau din punct de vedere teoretic.

Aplicaţiile electromagnetismului ne permit să dăm exemple din orice secţii ale întreprinderilor unde lucrează elevii. De exemplu, ne putem referi la sonerie, telegraf, relee, întrerupător-automat, difuzor electromagnetic etc.

Vorbind despre utilizarea electromagneţilor le arăt elevilor că acestea stau la baza automatizării, care contribuie în cea mai mare măsură la creşterea productivităţii muncii şi la îmbunătăţirea calităţii produselor. În felul acesta elevii înţeleg mai bine Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind necesitatea introducerii pe scară largă a automatizării şi mecanizării producţiei.

Pentru determinarea mărimii forţei electromagnetice pornesc de la o experienţă din care rezultă că, dacă se utilizează un curent de intensitate mai mare, un cîmp magnetic mai puternic sau un conductor mai lung, forţa electromagnetică va fi mai mare.

În predarea forţei electromagnetice, ca şi în explicarea interacţiunii curenţilor, pornesc de la o inovaţie văzută la întreprinderea „Carbochim". Este vorba, anume, de o instalaţie care, funcţionînd pe baza interacţiunii curenţilor, întrerupe circuitul, oprind în felul acesta în mod automat motorul electric şi împiedicînd arderea lui. Muncitorii-elevi au înţeles importanţa inovaţiei, deoarece ei ştiu că repararea unui motor durează foarte mult.

Fenomenul inducţiei îl explic prin referiri la teoria electronică şi prin experienţe la care folosesc un magnet de forma unei potcoave, deoarece astfel determinarea sensului liniilor de forţă se înţelege mai lesne. În explicarea fenomenului de autoinducţie pornesc de la exemple cunoscute de unii din elevii mei (bobinarea bifilară). Înţelegerea temeinică a acestui fenomen este foarte importantă deoarece va fi utilizată şi în clasa a XI-a, la predarea capitolului „Unde electromagnetice".

În predarea cunoştinţelor despre curentul alternativ şi proprietăţile lui scot în relief noţiunile de intensitate şi tensiune efectivă şi arăt efectul rezistenţelor inductivă, capacitivă şi ohmică în circuitul de curent alternativ. La acest capitol elevii aduc numeroase exemple din producţie care constituie baza pentru rezolvarea problemelor practice. Stabilind analogia între curentul continuu şi cel alternativ, accentuez întensitatea efectului lor de căldură, ca şi diferenţa dintre efectul chimic şi cel magnetic.

În explicarea generatorilor şi motorilor subliniez importanţa tehnică a fenomenului de inducţie în producerea curentului alternativ prin generatoare. Explic că energia electrică stă la baza funcţiunii electromotoarelor şi arăt cum se transformă energia electrică în energie mecanică. Cunoscînd fenomenul de inducţie şi metoda producerii curentului alternativ, elevii înţeleg uşor funcţiunea generatorului, regimul lui, transformarea energiei mecanice în energie electrică şi modul de funcţionare a transformatoarelor.

Transportarea energiei electrice o demonstrez printr-o schemă şi prin experienţe datorită cărora elevii pot observa transformarea curentului electric.

Lecţia cu tema „Importanţa electrificării economiei naţionale", care încheie studiul electromagnetismului, îi va face pe elevi să înţeleagă pe deplin însemnătatea Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la necesitatea dezvoltării producţiei de energie electrică, pentru continua înflorire a economiei noastre naţionale.

Prof. ZOLTAN MEDVECZKY
Cluj

Vizitele profesorilor în producţie

Pentru a-i ajuta pe muncitorii-elevi să-şi însuşească cunoştinţele teoretice pe baza experienţei pe care au dobîndit-o în munca din producţie, profesorii de matematică, fizică, chimie, desen etc. de la cursul seral care funcţionează pe lîngă Şcoala medie „Nicolae Bălcescu" din oraşul Brăila caută să cunoască ei înşişi cît mai bine secţiile şi atelierele unde lucrează elevii. Astfel ei au vizitat întreprinderile „Progresul", „Laminorul", „1 Mai" ş.a., interesîndu-se îndeaproape îndeosebi de problemele mecanizării şi automatizării diferitelor faze ale procesului tehnologic. Ei au stat de vorbă cu maiştri şi ingineri de la cabinetul tehnic cu care s-au sfătuit în vederea alcătuirii unor probleme cu date din producţie. De asemenea, au cules numeroase materiale pentru ilustrarea lecţiilor, pentru fundamentarea predării noilor cunoştinţe.

Bunăoară, la lecţia de fizică privind legea lui Joule-Lenz, s-au dat exemple privind funcţionarea cuptoarelor electrice de la Uzinele „Progresul", precum şi exemple din activitatea întreprinderii „Laminorul", unde se efectuează sudura electrică prin contact. La lecţiile în care s-a vorbit despre proprietăţile corpurilor solide şi despre rezistenţa materialelor s-au folosit exemple privind maşina de încercat rezistenţa materialelor, la care lucrează muncitorii-elevi de la întreprinderea „Laminorul". Lămuritoare pentru elevi au fost şi exemplele în legătură cu ştanţarea, trefilarea, laminarea etc. date la lecţia „Prelucrarea materialelor".

Contactul nemijlocit cu producţia îi ajută pe profesori să ţină lecţii tot mai bune.

Prof. A. ALBICI
Brăila

Moment reşiţean: muncitori-elevi la şcoală.

În şcolile serale ale regiunii Braşov

În uzinele şi fabricile regiunii Braşov, ca şi în întreprinderile întregii ţări lucrează astăzi numeroşi tineri care au absolvit sau urmează şcolile serale. Este un semn al epocii noastre socialiste, este semnul ridicării necontenite a nivelului cultural al maselor, este semnul că Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea şi îmbunătăţirea continuă a învăţămîntului seral sînt larg aplicate în practică.

Viaţa a dovedit cu prisosinţă că, aşa cum arăta tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la cea de-a II-a Conferinţă pe ţară a asociaţiilor studenţeşti, drumul cel mai sigur spre învăţămîntul superior, spre o înaltă calificare profesională, duce prin şcoala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Conştienţi de marea însemnătate a muncii lor, profesorii care lucrează în şcolile serale ale regiunii Braşov se străduiesc, în marea lor majoritate, să înarmeze elevii cu cunoştinţe temeinice, să lege cît mai strîns aceste cunoştinţe de problemele concrete ale producţiei. Ei asigură lecţiilor un bogat conţinut ştiinţific, se preocupă de expunerea clară a noţiunilor, legilor sau teoremelor predate, de pregătirea individuală a tuturor elevilor, de folosirea unor metode variate pentru a asigura însuşirea cunoştinţelor de către elevi. În scopul de a-i ajuta pe muncitorii-elevi să plece cu lecţia învăţată încă din clasă, mulţi profesori din şcolile serale acordă în procesul predării o mare atenţie fixării cunoştinţelor, folosesc scheme ample, fac apel la cunoştinţele şi experienţa din producţie a elevilor, dau exemple din munca lor, folosesc cu succes materialul didactic şi experimental. Aşa se procedează, de exemplu, la Şcoala medie serală din Mediaş. La o lecţie de geografie cu tema „Agricultura R.P.R.", bunăoară, predată în clasa a VIII-a a acestei şcoli, s-au folosit documentele de partid şi de stat referitoare la dezvoltarea agriculturii socialiste şi exemple privind rezultatele obţinute de gospodăriile agricole colective din regiunea Braşov. La orele de matematică, fizică şi chimie de la această şcoală se utilizează elemente cunoscute de elevi din practica producţiei, ceea ce a sporit mult interesul lor pentru studiu. Iată cîteva exemple. Pe baza studiului lucrului mecanic şi a puterii elevii din clasa a VIII-a au calculat puterea ciocanelor automate cu care se lucrează la întreprinderile „Automecanica", „Emailul Roşu", „Gaz Metan" etc. La lecţiile despre electroliză elevii clasei a X-a, muncitori la fabrica „Vasia Vasilescu" au fost solicitaţi să arate cum se aplică procesul electrolizei în întreprinderea lor la nichelarea şi cromarea unor piese.

Există însă, din păcate, şi unii profesori care ţin lecţii cu nivel ştiinţific scăzut, care nu leagă suficient conţinutul predării de practică. De exemplu, profesoara Cecilia Firea din Braşov predă nesistematic şi fără material didactic corespunzător. Profesoara Eliza Drăghici de la Săcele nu pune accentul pe explicarea logică a cunoştinţelor de limba şi literatura romînă, pierzîndu-se în amănunte care n-au nici o importanţă. O serie de profesori nu se preocupă suficient de evitarea supraîncărcării elevilor printr-o justă planificare a materiei şi prin ajutorarea individuală a fiecăruia din ei în parte. Astfel de profesori nu acordă suficientă atenţie verificării cunoştinţelor elevilor, în aşa fel ca în decursul unui semestru interogarea lor repetată să ducă la cimentarea cunoştinţelor. Mai mult: unii profesori, ca Margareta Colibaş, El. Mesaroş, Suzane Maier, I. Iliuţ şi Ana Ducar din oraşul Braşov nu au asigurat în primul semestru parcurgerea întregului material planificat. Profesorul Remus Urzică de la Şcoala serală din Braşov neglijează verificarea şi fixarea cunoştinţelor.

Astfel de lipsuri trebuie lichidate cu desăvîrşire pentru ca munca anului şcolar să se încheie pretutindeni cu rezultate bune.

Înţelegînd că şcolii serale îi revine un rol important în educarea comunistă a muncitorilor-elevi, în dezvoltarea multilaterală a personalităţii lor, numeroşi profesori din şcolile serale acordă o mare atenţie muncii educative. Rezultate frumoase pe această linie au obţinut, de pildă, colectivele pedagogice de la şcolile medii serale nr. 2 şi nr. 5 din Braşov, de la Şcoala medie serală nr. 3 din Sibiu şi altele. Un deosebit interes în rîndul muncitorilor-elevi au stîrnit orele de dirigenţie cu teme ca „Grija partidului şi guvernului pentru tineret", „Itinerar pe marile şantiere ale patriei", „Comportarea tinerilor" etc. — teme care i-au făcut să discute cu însufleţire însemnate probleme politice şi etice.

Cu elevii şcolilor serale din Braşov s-a organizat vizionarea în colectiv şi apoi discutarea unor filme ca „Cerul Balticei" şi „Cer senin", vizite la muzee, expoziţii.

Tot mai des folosesc cadrele didactice din şcolile serale opinia colectivului de elevi pentru combaterea manifestărilor de indisciplină, pentru educarea tinerilor în spiritul moralei comuniste.

La dezvoltarea multilaterală a tinerilor contribuie mult şi educaţia estetică, care se realizează în procesul zilnic al muncii din şcoală. Pot fi citate ca exemple în această privinţă şcolile serale nr. 1 şi nr. 3 Sibiu, nr. 2 şi nr. 5 din Braşov, nr. 1 din Sighişoara, nr. 1 din Făgăraş, nr. 1 din Mediaş şi altele, unde se desfăşoară o bogată activitate în vederea formării gustului pentru frumos al elevilor. În acest scop se folosesc larg orele de dirigenţie, manifestările muzicale, vizitele la expoziţiile de artă plastică, vizionarea spectacolelor de teatru.

Este necesar ca pe viitor cadrele didactice din şcolile serale să acorde şi mai mare atenţie educaţiei estetice, îndrumîndu-i pe elevi să vadă frumosul în muncă, să intensifice lectura operelor literare, să le dezvolte activitatea artistică.

În îndeplinirea sarcinilor care stau în faţa şcolii serale un rol important revine cadrelor de conducere din aceste şcoli, priceperii lor de a organiza în aşa fel procesul instructiv-educativ încît să asigure cît mai buna lui desfăşurare. Mulţi directori de şcoli serale — de pildă directorii şcolilor serale nr. 4 şi nr. 5 din Braşov, ai şcolilor serale din Sighişoara, Făgăraş, Sibiu, Mediaş — mobilizează cadrele didactice la lupta pentru îmbunătăţirea calităţii lecţiilor, pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor, le îndrumă şi manifestă exigenţă faţă de munca lor.

Trebuie să amintim însă că unii directori de şcoli serale n-au urmărit permanent munca tuturor profesorilor în clasă, pregătirea lor pentru lecţii, aşa încît acestea să devină cît mai interesante şi să-i stimuleze la studiu şi pe elevii cu rezultate mai slabe la învăţătură.

Directorii şcolilor serale trebuie să se apropie mai mult de elevi, să cunoască pe fiecare din ei în parte şi să îndrume pas cu pas munca desfăşurată de profesori pentru desăvîrşirea pregătirii lor, pentru ridicarea nivelului lor ideologic, politic şi profesional, în aşa fel ca ei să asigure buna pregătire a tineretului din producţie.

În regiunea Braşov se desfăşoară o muncă intensă de generalizare şi răspîndire a experienţei înaintate obţinute de profesorii care predau în şcolile serale. De o deosebită utilitate practică sînt în această privinţă discuţiile pe teme concrete purtate în cadrul comisiilor metodice. La şcolile serale din Sibiu au fost discutate, de exemplu, temele „Vocabularul activ şi pasiv al elevilor", „Verificarea cunoştinţelor", „Cum să le formăm elevilor deprinderi de muncă independentă în pregătirea şcolară" etc.

Pentru a consolida succesele dobîndite, pentru a înlătura lipsurile şi a obţine noi realizări, cadrele didactice din şcolile serale ale regiunii Braşov se străduiesc să-şi îmbunătăţească necontenit activitatea, să-şi îndeplinească în condiţii cît mai bune nobila muncă de instruire şi educare a tinerilor muncitori-elevi.

MIRCEA BĂLTESCU
adjunct al şefului
secţiei regionale
de învăţămînt şi cultură

ILIE NICOLAIE
inspector metodist
Braşov

Grupul şcolar „Oţelul Roşu", atelierul de lăcătuşărie. Lucrări practice sub îndrumarea maistrului-instructor.

Încredere în forţele proprii

Şcoala profesională specială nr. 10 din Bistriţa pregăteşte elevele cu deficienţe motorii să intre în viaţa socială şi să poată îndeplini în condiţii cît mai bune meseriile din domeniul textilelor şi confecţiilor.

În această privinţă joacă un rol important, alături de lecţii şi de munca practică, activitatea desfăşurată în cadrul cercurilor din şcoală. Lucrînd în cercurile de cusături artistice, de flori artificiale etc., elevele dobîndesc încredere în posibilităţile şi forţele proprii, îşi dezvoltă simţul estetic, învaţă să îmbine artistic culorile, să efectueze lucrări proprii originale. Adesea vizitatorii expoziţiilor organizate de şcoală rămîn încîntaţi de cele văzute aici, iar unele din lucrările expuse pot rivaliza cu cele prezentate de specialiste cu experienţă, deşi pe etichete vezi semnături modeste ca Malinici Maria, anul I B, Naftan Ioana, anul III B, ori Solomon Ana, anul III A.

La cercul de flori artificiale sînt înscrise numeroase eleve de la secţia de ţesătorie. Florile de măr, de cais, macii, viorelele, margaretele lucrate de ele şi expuse în vitrinele din şcoală sînt atît de reuşite, încît le-ai crede proaspăt culese.

Desigur că pentru a ajunge la această măiestrie a fost nevoie de multă răbdare, de muncă migăloasă. S-a început cu lucrări simple — zorele — executate din hîrtie creponată şi montate pe fir de iederă. Fiecare elevă a învăţat, sub îndrumarea atentă a conducătoarei cercului, cum se efectuează decuparea, apretarea, călcarea şi presarea materialului, apoi modelarea şi montarea diferitelor părţi componente ale florii. Armonizarea culorilor, stabilirea mărimii petalelor şi frunzelor, aşezarea florilor pe ram au fost lăsate însă chiar de la început la aprecierea elevelor, pentru a le dezvolta spiritul creator şi a le satisface dorinţa de a-şi manifesta preferinţele, de a aduce în muncă o cît mai largă contribuţie personală. Şi aici, ca de altfel la orice activitate practică organizată în şcoală, elevele găsesc teren de îmbogăţire şi aplicare a cunoştinţelor lor şi posibilitatea de a se familiariza mai uşor cu noi termeni ştiinţifici ca petale, sepale, nervuri etc., de a cunoaşte numele, sezonul de înflorire a diferitelor flori de cîmp sau de grădină, valoarea lor ca plante medicinale.

Faptul că succesele dobîndite de eleve sînt popularizate prin gazetele de perete şi staţia de radioficare a şcolii, prin organizarea de expoziţii etc. contribuie mult la stimularea elevelor, la sporirea încrederii lor în posibilităţile pe care le au.

În cadrul cercului literar elevele îşi lărgesc orizontul cunoştinţelor de cultură generală, întorcîndu-se la tezaurul culturii noştri la tezaurul culturii universale. Aprofundînd studiul unor opere literare cum sînt bunăoară „Mitrea Cocor", „Cetatea de foc", „Desfăşurarea", „Setea" ele pătrund mai bine sensul luptei pline de pasiune şi abnegaţie a unor eroi îndrăgiţi din literatura noastră contemporană.

Printre mijloacele cele mai larg folosite în cadrul cercului literar se numără citirea artistică, recitările, dramatizările unor lucrări literare, punerea în scenă a diferitelor piese de teatru, interpretarea de cîntece din folclorul nou etc. Pe scară largă sînt folosite de asemenea diafilmele, prin vizionarea cărora se fixează cunoştinţele în legătură cu viaţa şi opera unor scriitori, se dezvoltă sentimentul patriotic, dragostea pentru realizările regimului nostru şi pentru frumuseţile patriei.

Cu ocazia diferitelor manifestări culturale organizate în cadrul şcolii, în oraş şi în raion, membrele cercului literar au prezentat programe atractive referitoare la viaţa şcolii.

Un rol deosebit îl are în şcoală activitatea cercului sportiv. În organizarea acestuia s-a pornit de la întocmirea fişei medicale a membrelor sale pentru a se cunoaşte precis ce exerciţii fizice sînt indicate pentru fiecare din ele, astfel ca cercul să aducă o contribuţie cît mai eficientă la întărirea sănătăţii lor, să le facă pe deplin apte de a-şi practica meseria aleasă. Membrele cercului sportiv sînt împărţite în 8 grupe după felul şi gradul deficienţelor. Această repartizare face posibilă practicarea aproximativ a aceluiaşi program de exerciţii pentru fiecare grupă. La alegerea exerciţiilor folosite în scop corectiv se ţine seama şi de specificul lucrărilor efectuate în atelier, urmărindu-se formarea deprinderilor de muncă prin exerciţii pentru mărirea mobilităţii diferitelor articulaţii (de exemplu glezna la elevele de la secţia croitorie, articulaţia degetelor şi a mîinii pentru cele de la ţesătorie), coordonarea mişcării braţelor, pentru dezvoltarea forţei membrelor superioare şi inferioare etc.

Accesibilitatea exerciţiilor, atît în ceea ce priveşte executarea mişcărilor cît şi gradul de cheltuire a efortului fizic, este asigurată prin respectarea criteriilor de vîrstă şi a nivelului sănătăţii. Pentru a da activităţilor din cerc un caracter cît mai atractiv aici se practică jocuri cu mingea şi se învaţă unele dansuri.

Activitatea din cadrul cercului sportiv contribuie şi la dezvoltarea unor calităţi morale — perseverenţa, spiritul de colectiv, într-ajutorarea.

Prin toate aceste forme şi mijloace specifice, activitatea în cercuri contribuie în mare măsură la formarea deprinderilor de muncă independentă, a curajului, a capacităţii de a rezolva probleme legate de organizarea producţiei. De aceea, alături de celelalte preocupări, grija pentru buna organizare şi desfăşurare a activităţii în cercuri este considerată de către cadrele didactice ale şcolii ca o sarcină de mare răspundere şi importanţă, atît pentru dezvoltarea generală fizică şi psihică a elevelor cît şi pentru mărirea capacităţii lor de muncă.

Prof. AURORA SOCINĂ
Bistriţa

Viitorii meşteri ai prelucrării lemnului

La Centrul şcolar forestier din Blaj se pregătesc muncitori calificaţi pentru specialitatea tîmplărie, precum şi maşinişti pentru agregatele de prelucrare a lemnului.

În primul an de studiu, cunoştinţele căpătate la lecţiile teoretice sînt aprofundate prin executarea practică în atelierul şcolii a diferitelor lucrări de tîmplărie. La sfîrşitul acestei perioade elevii pot să execute, cu mijloace manuale simple, majoritatea operaţiilor de prelucrare a lemnului, deci să realizeze anumite produse de tîmplărie.

În anii II şi III elevii studiază prelucrarea mecanică a lemnului, deci învaţă caracteristicile şi modul de reglare a utilajelor principale în vederea asigurării preciziei de lucru la nivelul dotării tehnice înaintate de care dispun complexele de industrializare a lemnului de la Gherla şi tică la derulare învaţă cum se reglează maşina în funcţie de grosimea furnirelor şi de viteza de rotaţie a buşteanului. Cei care efectuează practica la presă îşi dau seama că realizarea unui regim de presare corect cere să se controleze în permanenţă parametri temperaturii de presare şi ai presiunii specifice.

Prin împletirea strînsă a cunoştinţelor teoretice cu participarea activă la procesul de producţie, elevii învaţă să-şi aplice cunoştinţele în mod creator, pregătindu-se pentru a deveni muncitori destoinici. Astfel mulţi dintre ei reuşesc, datorită bunei lor pregătiri teoretice şi practice, să efectueze lucrările de producţie la nivelul cerinţelor tehnicii moderne cu care sînt înzestrate noile combinate de industrializare a lemnului în care îşi fac practica.

Prof. MIHAI DUMITRU

Predarea noţiunilor de desen tehnic

Conţinutul şi desfăşurarea lecţiilor de desen tehnic sînt determinate de obiectivul final al predării acestei discipline — însuşirea de către elevi a unor noţiuni complexe, care să le dea posibilitatea de a reprezenta în desen orice piesă din specialitatea pentru care se pregătesc sau din alte specialităţi înrudite. Acest obiectiv l-am urmărit chiar de la început, cînd le-am prezentat ucenicilor şi elevilor importanţa desenului tehnic în procesul de producţie, instrumentele de desen şi manipularea lor.

Primele exerciţii au avut drept scop efectuarea contururilor care să exprime într-un plan de proiecţie, sau în două planuri forma unor piese simple, cunoscute de către elevi din activitatea lor zilnică. Am pus accentul numai pe conturul exterior al pieselor, astfel încît chiar la primele lecţii de instruire practică, fără a avea noţiuni despre schiţă, elevii să poată executa operaţiile după desene de contur. Evident că în cadrul instructajului curent maistrul-instructor a trebuit să facă unele completări asupra schiţei — alegerea vederilor, notarea etc. Noţiunile predate cu acest prilej de către maistrul-instructor au fost cît se poate de simple şi accesibile elevilor, ele urmînd să fie adîncite corespunzător la executarea schiţelor în cadrul desenului tehnic.

Trecerea la desenul geometric impune o metodă specifică de prezentare a problemelor: mai întîi enunţarea textului problemei şi notarea din punct de vedere grafic a elementelor cunoscute, iar apoi, pe parcursul lecţiei, notarea cu o linie de altă grosime a elementelor necunoscute, aflate prin construcţie. Această metodă mi-a îngăduit să urmăresc mai bine rezolvarea problemelor legate de precizia executării figurilor. Accentul l-am pus întotdeauna pe scoaterea în evidenţă a jocului dintre liniile de contur, liniile întrerupte de construcţii etc., elevii putînd să-şi dea seama astfel cu mai multă uşurinţă şi de interpretarea ştiinţifică a unor probleme ca, de pildă, construcţia tangentelor exterioare şi interioare la cerc. Aceasta i-a pregătit pentru problemele de proiecţie, care cer o interpretare ştiinţifică mult mai riguroasă, deoarece trebuie întotdeauna raportate la elementele reale din spaţiu.

Folosirea ca material didactic a triedrului de proiecţie mi-a dat posibilitatea să le lămuresc mai uşor elevilor poziţia din spaţiu a planelor de bază — vertical, orizontal şi lateral—permiţîndu-mi în acelaşi timp să fac o bună comparaţie între planele de poziţie generală şi cele de poziţie particulară. În toate cazurile am căutat să precizez prin exemple aplicative, caracteristicile acestor plane, ajutîndu-i pe elevi să-şi reprezinte figurile în spaţiu. Am căutat să adîncesc cunoştinţele elevilor privind împărţirea spaţiului în cele opt triedre prin aplicaţii cu privire la proiecţia punctului, dreptei, suprafeţelor etc. Cred că este bine ca astfel de aplicaţii să se facă după ce ucenicii şi elevii au înţeles şi procedeul de rotire al planelor vertical, orizontal şi lateral de proiecţie.

Insistînd asupra corelaţiei care trebuie să existe între obiectele de învăţămînt, am folosit coordonatele x, y, z, în cazul proiecţiei ortogonale a diferitelor elemente geometrice. Totodată i-am antrenat pe elevi în rezolvarea problemelor privind determinarea grafică a valorilor unora dintre aceste coordonate. Astfel şi-au putut da seama şi de caracterul unei funcţii interpretate la matematică şi care are aplicaţie la tripla proiecţie. În cadrul problemelor date am insistat asupra determinării mărimii adevărate a unui segment de dreaptă prin folosirea metodei triunghiului dreptunghic. Datorită folosirii metodelor clasice ale geometriei descriptive — schimbările de plan, rotaţia şi rabotarea — elevii şi-au dat seama de importanţa desenului din punct de vedere practic, deoarece au reuşit să afle mărimea adevărată a unui segment de dreaptă—latura unui triunghi, a unui dreptunghi, patrat, exagon, diametrul unui cerc, muchia unui corp geometric oarecare etc. — care în cele trei proiecţii apare deformat de perspectivă.

Cînd am trecut la predarea intersecţiilor de poliedre şi corpuri rotunde am căutat să folosesc în mod ştiinţific planele ajutătoare, pentru a-i ajuta pe elevi să-şi însuşească metodele de găsire a punctelor comune poligoanelor şi curbelor. De asemenea, am insistat mult asupra aplicaţiilor metodei mobilului, care clarifică problema unirii punctelor de intersecţie şi ajută la determinarea elementelor văzute în epură.

Ca rezultat al experienţei proprii am ajuns la concluzia că este foarte bine ca la problemele privind intersecţiile de corpuri, care sînt cele mai dificile, elevii să urmărească în desfăşurare atît punctele comune cît şi cele separate. Astfel ei sînt puşi în situaţia să gîndească mai atent şi să-şi însuşească temeinic cele învăţate.

Temeinica însuşire a desenului geometric şi de proiecţie îi înarmează pe elevi cu cunoştinţe şi deprinderi deosebit de necesare la alcătuirea schiţelor şi desenului la scară.

Ing. CONSTANTIN MOCANU
Iaşi

„Convorbire de specialitate" între elevii de la şcoala profesională

Deocamdată doar talentate eleve ale Şcolii elementare de muzică şi arte plastice din Galaţi. Mîine, cine ştie, poate mari pictoriţe.

Internatele şi semiinternatele sprijin în munca educativă

Internatele şi semiinternatele şcolare au o mare însemnătate pentru educarea elevilor pe care îi găzduiesc putînd aduce o mare contribuţie la pregătirea tinerilor ca viitori cetăţeni destoinici ai ţării.

Pornind de la sarcinile trasate de Comitetul Orăşenesc P.M.R. Bucureşti, sesiunea a III-a a Sfatului Popular al Capitalei, care a analizat problemele de învăţămînt, a trasat sarcina dezvoltării în continuare a internatelor şi în special a semiinternatelor, menite să vină în sprijinul copiilor cu ambii părinţi în producţie, a celor care provin din familii numeroase etc. Ca urmare, numărul internatelor şi semiinternatelor existente în Capitală a crescut în ultimul an cu 75 la sută.

Considerînd că elevii din clasele VIII-XI îşi pot rezolva unele probleme personale — spre pildă pregătirea micului dejun, circulaţia pe artere mai aglomerate, în tramvaie şi autobuze etc. — cu mai multă uşurinţă decît cei mai mici, internatele din Capitală au fost profilate în special pentru cuprinderea elevilor din clasele I-VII.

Experienţa noastră arată că internatele pentru elevii de vîrstă mică sînt de un mare sprijin pentru mulţi părinţi şi copii.

Sfatul Popular al Capitalei nu a urmărit numai extinderea internatelor, ci şi crearea unor condiţii cît mai bune de viaţă şi de învăţătură pentru elevii interni. Internatele au fost înzestrate cu mobilier adecvat, au fost împodobite cu covoare, perdele, huse. În cadrul lor s-au organizat cluburi înzestrate cu televizoare, aparate de radio, mese de şah, de tenis de masă, cu jucării pentru copii de diferite vîrste, cu păpuşi (la internatele de fete) etc.

Pentru a se crea o ambianţă cît mai plăcută şi care să contribuie la educarea copiilor, cluburile şi dormitoarele au fost împodobite cu picturi donate de Muzeul de artă al R.P.R. sau din fondul de picturi achiziţionate de Sfatul Popular al Capitalei.

Învăţătorii-educatori care se ocupă de îndrumarea elevilor interni au fost cuprinşi, împreună cu pedagogii şi educatorii din casele de copii, în cercuri pedagogice speciale, care dezbat lunar diferite aspecte ale activităţii educative din internate: organizarea regimului de zi al elevilor, stimularea activităţii lor independente, formarea colectivului de elevi etc. De asemenea, învăţătorii-educatori participă la seminarii lunare unde se dezbat probleme specifice muncii lor.

Folosind experienţa şcolilor-internat din U.R.S.S. organele învăţămîntului şi cadrele din internate se preocupă de organizarea autoservirii elevilor interni, caută să îndrume cît mai bine activitatea cercurilor literare, cultural artistice etc., se îngrijesc de organizarea corespondenţei elevilor cu copii din alte localităţi sau ţări, de sărbătorirea zilelor de naştere ale elevilor interni etc.

Pe lîngă toate internatele din Capitală funcţionează şi semiinternate cu elevi care îşi pregătesc lecţiile împreună cu elevii interni. De asemenea, şcolile de gospodărie au primit sarcina de a asigura, în cadrul activităţilor practice, prepararea şi servirea unei mese pe zi pentru un număr de elevi din şcolile învecinate, care apoi rămîn aici să-şi pregătească lecţiile sub supravegherea unor pedagogi. De exemplu, şcoala de gospodărie din raionul 23 August se îngrijeşte de un număr de elevi ai Şcolii de 8 ani nr. 50, şcoala de gospodărie din raionul N. Bălcescu — de elevi ai Şcolii de 8 ani nr. 102, iar şcoala de confecţii şi gospodărie din raionul I. V. Stalin de elevii cîtorva şcoli din raion. În curînd se va deschide în raionul Griviţa Roşie un nou semiinternat pentru circa 100 elevi.

Semiinternatele organizate în diferite cartiere ale Capitalei — şi care vor fi extinse în continuare — sînt un sprijin real pentru părinţi şi mai ales pentru copii, care astfel mănîncă la ore fixe, se bucură de condiţii bune de studiu individual şi sînt îndrumaţi de cadre calificate.

Prin crearea unor condiţii cît mai bune de muncă şi de trai pentru copiii interni şi semiinterni părinţii pot să-şi desfăşoare activitatea din producţie liniştiţi şi bucuroşi că fiii lor sînt bine îngrijiţi şi educaţi, că vor deveni cetăţeni capabili să contribuie cu toată capacitatea lor la construirea socialismului în ţara noastră.

O. ROŞEANU
director adjunct al secţiei de învăţămînt a Sfatului popular [illegible]

PRIN BIBLIOTECILE ŞCOLARE

Forme eficiente de muncă

Bagajul de cunoştinţe tot mai bogat al elevilor, preferinţele lor literare tot mai variate impun bibliotecarilor din şcoli să introducă forme cît mai eficiente de muncă.

Biblioteca Şcolii medii nr. 4 din Tg. Mureş stă la dispoziţia a peste o mie de elevi. Ei vizitează biblioteca de obicei cu o oră înainte de începerea cursurilor, în pauze, şi o oră după cursuri. Împrumutarea şi restituirea cărţilor, consultarea albumelor, a publicaţiilor şi a dicţionarelor ridică frecvenţa zilnică la peste 100 de elevi, care trebuie serviţi în minimum de timp posibil.

În aceste condiţii, înscrierea cărţilor în fişe făcea aproape imposibilă exercitarea celei mai importante laturi a muncii bibliotecarului — îndrumarea lecturii, recomandarea cărţilor celor mai potrivite cu vîrsta şi preocupările cititorilor. De aceea, conducerea şcolii a hotărît să introducă la bibliotecă o metodă nouă — autoservirea cititorilor. Acum elevii îşi completează singuri fişele şi trec apoi în ele cărţile alese. Aceasta înseamnă că bibliotecarul este scutit de o muncă funcţionărească, putînd sta în mijlocul elevilor şi devenind ceea ce de fapt trebuie să fie: un activist cultural, un propagandist al cărţii, un îndrumător şi sfătuitor al cititorului. Aflîndu-se printre elevi bibliotecarul îi poate cunoaşte mai bine, le poate recomanda cărţile cele mai adecvate preferinţelor lor.

Văzînd că li se acordă încrederea de a efectua ei înşişi operaţiile de înregistrare a cărţilor împrumutate, elevii au faţă de acestea o atitudine mai plină de grijă decît înainte, caută să le păstreze în stare cît mai bună, le aduc înapoi la timp.

Tot în scopul unei cît mai bune îndrumări a lecturii elevilor, biblioteca Şcolii medii nr. 4 din Tg. Mureş organizează adesea manifestări de masă cum sînt montajele literar-muzicale, concursurile gen „Drumeţii veseli", prezentări de diafilme etc. De exemplu, în ultimul timp au avut loc montaje literar-muzicale cu temele „Cu versul şi muzica prin ţara Mioriţei", „Tinereţea bătrînei Moldove" etc. In curînd se va prezenta montajul „Cîntarea Romîniei socialiste" şi vor avea loc concursuri cu temele „Pe scurt despre Republica Populară Romînă" şi „Cu scriitorii noştri pe plaiurile fără hotari".

GHEORGHE CÎMPEANU
Tg. Mureş

Cum îndrumăm lectura elevilor

Munca cu cartea în rîndurile elevilor constituie un mijloc important de educare în spirit comunist şi o sursă importantă de îmbogăţire şi consolidare a cunoştinţelor predate.

Fiind o problemă complexă, îndrumarea lecturii tineretului cere eforturi nu numai cadrelor didactice ci şi bibliotecarului şcolar. Acesta trebuie să aibă, pe lîngă o bună pregătire profesională, pricepere pedagogică, spirit de iniţiativă şi, mai ales, pasiunea de a munci cu copiii, pentru a-i face să îndrăgească marile frumuseţi ale lumii cărţilor.

În şcolile noastre poţi întîlni numeroşi bibliotecari care îşi îndeplinesc cu hărnicie şi tragere de inimă sarcinile. Este semnificativă în acest sens munca pe care o desfăşoară cele două bibliotecare ale Şcolii medii nr. 3 din Craiova. Ele folosesc metode şi procedee variate pentru răspîndirea şi popularizarea cărţii, pentru o cît mai bună îndrumare a lecturii elevilor.

Dintre acestea, mijloacele cele mai atrăgătoare sînt acţiunile de masă, care au un bogat conţinut instructiv-educativ. S-ar putea cita în acest sens concursul gen „Drumeţii veseli" pe tema „Bistriţa-Bicaz", la care au participat elevii clasei a IV-a, un concurs asemănător organizat în cadrul unei seri de geografie, intitulat „Bogată eşti, frumoasă eşti patria mea" sau simpozionul cu tema „Lupta de eliberare a popoarelor din Africa şi Asia".

În afara acestora, deosebit de utile sînt informările bibliografice pe care biblioteca le pune la dispoziţia elevilor. Astfel, se afişează regulat bibliografii şi liste de recomandare a cărţilor indicate pentru lectura în afara clasei.

Activităţile enumerate mai sus ilustrează numai o parte din preocupările bibliotecarelor în vederea orientării lecturii elevilor. La acestea se adaogă străduinţa lor de a cunoaşte, pe cît posibil, preferinţele fiecărui elev în parte, situaţia lui la învăţătură, preocupările sale. Nu puţine au fost cazurile în care bibliotecarele au încercat să stăvilească lectura dezordonată a unor cititori sau să stimuleze interesul pentru lectură al acelora care se apropiau cu mai multă greutate de bibliotecă. Eforturile nu au rămas fără rezultat. În numai două trimestre şcolare biblioteca şcolii a atras peste 1400 cititori şi a difuzat peste 10.000 volume.

Îndrumarea lecturii elevilor depinde însă în primul rînd de interesul pe care-l manifestă profesorul pentru această latură a activităţii educative.

Analizînd, de pildă, ce citesc elevii din clasele a X-a „B" şi „E" şi din clasa a XI-a „B" de la Şcoala medie nr. 3 din Craiova, se poate aprecia că lectura lor este în general bine orientată, deoarece profesorii de literatură au reuşit să le trezească interesul pentru cartea cu adevărat bună, valoroasă.

Sînt însă şi cazuri în care lectura, deşi bogată, nu este suficient de bine orientată. În îndrumarea lecturii elevilor nu este suficient să se ţină seama numai de faptul dacă ei citesc, ci important este **ce citesc**, dacă lectura lor răspunde cerinţelor educative. Omiterea acestui criteriu în controlul pe care trebuie să-l execute profesorul contribuie la menţinerea unei lecturi dezordonate, necorespunzătoare şi de multe ori chiar dăunătoare. Pe lîngă faptul că aceasta răpeşte mult timp şi îngreunează pregătirea lecţiilor, îi determină pe elevi să devină superficiali în propria lor pregătire. Superficialitatea se manifestă uneori şi în modul în care se citesc cărţile. De pildă, lectura elevei Valentina Lungutescu din clasa a X-a „B" este în aparenţă foarte bogată, ea cuprinde într-un timp scurt peste 60 volume. Analizînd însă mai atent datele la care au fost împrumutate cărţile, ca şi unele note obţinute de această elevă se poate vedea că lectura acelor cărţi a fost făcută superficial, că ele au fost doar frunzărite.

Problemele lecturii elevilor, ale îndrumării şi controlului ei, nu pot fi rezolvate în afara preocupărilor profesorilor de specialitate şi ale profesorilor diriginţi.

O mai strînsă colaborare între profesorii de specialitate, profesorii diriginţi şi bibliotecari, cunoaşterea amănunţită de către profesori a ceea ce citesc elevii şi a felului cum citesc, ca şi permanenta informare a bibliotecarului despre situaţia la învăţătură a elevilor pot să transforme lectura tuturor elevilor într-un mijloc important de îmbogăţire a cunoştinţelor, de educare comu-

Ceva despre aprovizionare

Secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Oltenia alocă sume importante pentru dotarea cu cărţi şi publicaţii a bibliotecilor şcolare, pentru a satisface cerinţele tot mai mari ale muncii cu cartea în şcoli. Încheind contract de aprovizionare cu colectura bibliotecilor şi stabilind, în principiu, cîteva criterii de care aceasta să ţină seama în alegerea şi trimiterea cărţilor la unităţile şcolare, secţia regională de învăţămînt şi cultură a tras concluzia, tot în principiu, că problema a fost rezolvată.

Rezolvarea pe care a dat-o acestei probleme colectura regională a bibliotecilor nu este însă întotdeauna favorabilă şcolilor pe care le aprovizionează. Lucrînd după criterii uneori mai mult comerciale decît pedagogice, colectura trimite bibliotecilor şcolare cărţi la intervale mari şi utilizînd doar ceea ce se găseşte la un moment dat în depozitele sale.

Neurmărind ritmicitatea aprovizionării cu cărţi, colectura regională a bibliotecilor împiedică consumarea raţională a sumelor alocate. De exemplu, în anul 1961 s-au trimis numai de două ori cărţi pentru bibliotecile şcolilor de 8 ani din raioanele Segarcea, Turnu Severin, Craiova şi Strehaia. Din această cauză, la sfîrşitul anului o sumă importantă de bani din fondul alocat bibliotecilor a rămas neconsumată.

Deficienţe mai serioase în aprovizionarea cu cărţi a bibliotecilor şcolare din regiunea Oltenia se constată însă în alegerea cărţilor. Nerespectînd întru totul necesităţile programelor de învăţămînt şi nici o serie de alte cerinţe legate de specificul şcolilor, de numărul elevilor din şcoli, cărţile alese pentru a fi trimise sînt uneori insuficiente cantitativ sau necorespunzătoare. De pildă, la 30 decembrie 1961, bibliotecilor din şcolile de 8 ani [illegible] mis cîte 24 de volume printre care figurau şi lucrări ca „Obezitatea" sau „Codul de procedură penală". De cărţi inutile elevilor nu au fost scutite nici şcolile medii. De exemplu, în luna septembrie 1961, printre cărţile trimise acestor şcoli se numărau lucrări ca „Manual de dactilografie" şi altele asemenea. În schimb, o serie de şcoli au fost lipsite de o serie de cărţi ca: „Poezii" de M. Eminescu, „Neamul Şoimăreştilor" de M. Sadoveanu, „Chiriţa în Iaşi" de V. Alecsandri etc.

Lacunele care se manifestă în aprovizionarea cu cărţi a bibliotecilor şcolare din regiunea Oltenia se datoresc în primul rînd sistemului defectuos de aprovizionare pe care l-a adoptat colectura, sistem care nu ţine seama de indicaţiile date pentru realizarea unei aprovizionări ritmice şi sistematice, menite să sprijine necesităţile procesului de învăţămînt. Lipsa de control din partea secţiei regionale de învăţămînt şi cultură, precum şi lipsa unei analize temeinice asupra ritmului şi calităţii aprovizionării cu cărţi înlesnesc menţinerea deficienţelor semnalate.

Este necesar ca secţia regională de învăţămînt şi cultură să se preocupe mai atent de dotarea şcolilor cu cărţi, avînd în vedere că aceasta este un mijloc important de sprijinire a muncii instructiv-educative. Constituirea unui colectiv de profesori condus de un delegat al secţiei regionale de învăţămînt şi cultură, care să participe la alegerea cărţilor necesare bibliotecilor, ar împiedica trimiterea unor lucrări inutile sau mai puţin folositoare şcolilor, ar contribui la rezolvarea unei aprovizionări cu cărţi conform cerinţelor programelor de învăţămînt şi a cerinţelor de lectură ale elevilor, după cum ar determina şi o folosire mai raţională a fondurilor băneşti.

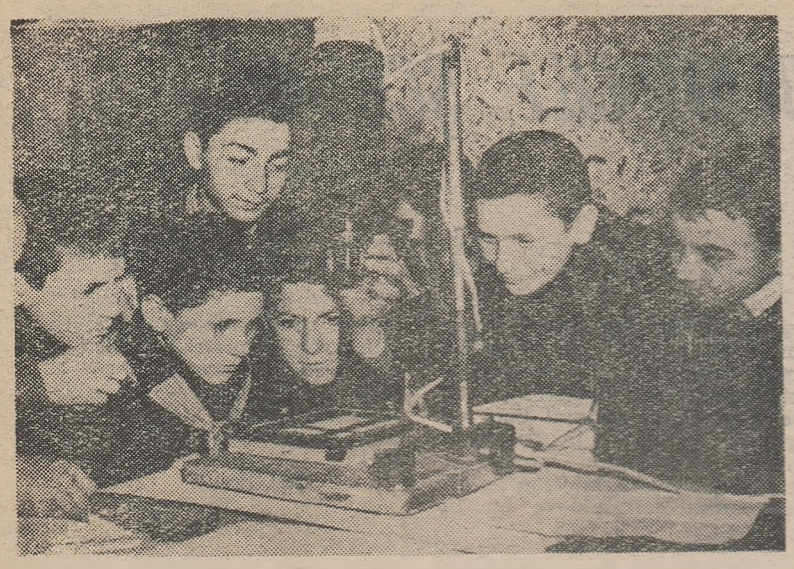

Aproape de „minunea" umbrelor. (În cercul foto de la Casa Pionierilor din Făiticeni)

Consultații colective organizate de I.P.C.D.-București

În vederea acordării unui sprijin efectiv cadrelor didactice înscrise la examenele pentru obținerea gradului definitiv și a gradului II, I.P.C.D. București organizează un ciclu de consultații colective care se adresează profesorilor, învățătorilor și educatoarelor.

Pentru specialitatea marxism-leninism vor avea loc consultații cu temele „Trecerea de la capitalism la socialism — conținutul principal al epocii noastre" (25 martie 1962, ora 9); „Continua întărire a sistemului mondial socialist" (8 aprilie 1962, ora 9); „Unele probleme teoretice dezvoltate în documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S." (6 mai 1962, ora 9).

Temele consultațiilor de pedagogie vor fi: „Legarea învățămîntului de viață, de producție" (25 martie 1962, orele 11); „Problemele principale ale lecției" (8 aprilie 1962, orele 11); „Educarea elevilor în spiritul moralei comuniste" (6 mai 1962, orele 11).

La limba romînă se vor acorda consultații cu temele: „Analiza gramaticală. Aplicații pe texte" (23 martie 1961, orele 10); „Unele probleme privind analiza textului literar. Aplicații pe texte" (20 aprilie 1962, orele 10); „Importanța lecțiilor de încheiere în predarea literaturii" (18 mai 1962, orele 10); „Concordanța între predarea literaturii în orele de curs și studiul literaturii în afara clasei" (15 iunie 1962, orele 10).

La limba latină, consultațiile vor avea următoarele teme: „Valoarea educativă a lecțiilor de limba latină" (6 aprilie 1962, orele 10); „Critica societății sclavagiste în operele scriitorilor romani" (4 mai 1962, orele 10); „Evoluția genurilor în literatura latină" (8 iunie 1962, orele 10).

Temele consultațiilor la limba rusă vor fi: „Activizarea lexicului uzual paralel cu studierea textelor literare" (11 martie 1962, orele 10); „Transferul și interferența în studierea limbii ruse" (15 aprilie 1962, orele 10); „Procedee de explicare a cuvintelor noi" (13 mai 1962, orele 10); „Aspectele verbului" (20 mai 1962, orele 10).

Pentru limba franceză se vor acorda consultații cu temele: „Organizarea și desfășurarea activităților din afara clasei în studiul limbii franceze" (16 martie 1962, orele 9); „Organizarea exercițiilor de conversație în limba franceză în cadrul lecției și în afară de lecție" (20 aprilie 1962, orele 9); „Folosirea mijloacelor audio-vizuale în predarea limbilor străine" (18 mai 1962, orele 9); „Comparația cu limba maternă la explicarea textului de lectură și în predarea vocabularului" (8 iunie 1962, orele 9).

Consultațiile la specialitatea istorie vor avea temele: „Probleme importante ale etapelor de înflorire și de destrămare a orînduirii feudale, cu privire specială la statul și orașul feudal (inclusiv în Țările Romîne). Folosirea operelor clasicilor marxism-leninismului în pregătirea și predarea acestor teme" (18 martie 1962, orele 9); „Aspecte speciale ale apariției și dezvoltării mișcării muncitorești pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie" (inclusiv mișcarea muncitorească din țara noastră). Realizarea educației ideologico-politice în cadrul lecțiilor cu această temă" (13 aprilie 1962, orele 9); „Situația internațională după al doilea război mondial. Construirea socialismului în țara noastră. Folosirea materialului didactic (și în special a materialelor de istorie locală) în vederea legării istoriei de viață" (13 mai 1962, orele 9).

La matematică se vor acorda următoarele consultații: „Metodica predării identităților și ecuațiilor trigonometrice" — pentru profesorii de categ. I. (16 aprilie 1962, orele 9); „Descompunerea în factori a polinoamelor" — pentru profesorii de categ. II-a (16 aprilie 1962, orele 11); „Evoluția noțiunii de număr" — pentru profesorii de categ. I (14 mai 1962, orele 9); „Probleme de construcții geometrice" — pentru profesorii de categ. I (14 mai 1962, orele 9); „Probleme de construcții geometrice" — pentru profesorii de categ. a II-a (14 mai 1962, orele 11); „Probleme de locuri geometrice — analitice și sintetice" — pentru profesorii de categ. I (11 iunie 1962, orele 9).

Temele consultațiilor de fizică vor fi: „Unele probleme de mecanică" — conținut și metodică (21 martie 1962, ora 9); „Legarea teoriei de practică în predarea lecțiilor de fizică" (18 aprilie 1962, orele 9); „Noutăți în fizică și metodica introducerii lor la lecții" (23 mai 1962, orele 9); „Formarea concepției materialist-dialectice în procesul de predare a fizicii" (20 iunie 1962, orele 9).

Pentru specialitatea chimie se vor acorda consultații cu temele: „Metodica predării temei «Sulf, acid sulfuric» la clasa a VIII-a. Experiențe demonstrative"; „Metodica predării temei «Sisteme periodice ale elementelor» la clasa a IX-a. Experiențe demonstrative și lucrări practice de laborator la această temă" (ambele la 21 martie 1962, orele 9); „Metodica predării temei «Proprietăți generale, chimice ale metalelor». Experiențe demonstrative și lucrări practice de laborator la această temă" (23 mai 1962, orele 9); „Metodica predării temei «Hidrocarburi» la clasa a XI-a. Experiențe demonstrative și lucrări practice de laborator la această temă" (20 iunie 1962, orele 9).

La științe naturale consultațiile vor avea următoarele teme: „Organizarea lucrărilor de laborator la științele naturale" — urmată de lucrări practice (15 martie 1962, orele 10); „Unele aspecte ale legării teoriei de practică în predarea științelor naturale" (19 aprilie 1962, orele 10); „Învățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară" (16 mai 1962, orele 10); „Factorii evoluției în concepția miciurinistă" (14 iunie 1962, orele 10).

Temele consultațiilor la geografie vor fi: „Aspecte ale legării predării geografiei de viață, de practică, de producție" (17 aprilie 1962, orele 10); „Organizarea excursiilor în producție" (21 aprilie 1962, orele 10); „Lucrul cu harta la clasele III—IV" (18 mai 1962, orele10); „Lucrări practice pe terenul geografic" (16 iunie 1962, orele 10).

Pentru învățători și educatoare se acordă următoarele consultații:

La marxism-leninism: „Bază și suprastructură" (22 martie 1962, orele 18—20); „Socialism și comunism" (12 aprilie 1962, orele 18—20); „Patriotismul socialist și internaționalismul proletar" (10 mai 1962, orele 18—20).

La limba romînă: „Sintaxa" (22 martie 1962, orele 16—18); „Realismul în opera lui Eminescu, Caragiale, Creangă" (12 aprilie 1962, orele 16—18); „Literatura romînă după 23 August 1944" (10 mai 1962, orele 16—18).

La matematică: „Egalitatea și asemănarea triunghiurilor, cu aplicații" (29 martie 1962, orele 9—11); „Ecuații de gradul I. Sisteme de ecuații de gradul I" (26 aprilie 1962, orele 16—18); „Rezolvări de probleme" (24 mai 1962, orele 16—20).

La pedagogie: „Procesul de învățămînt ca proces de cunoaștere" (29 martie 1962, orele 9—11); „Conținutul și principiile educației în spiritul moralei comuniste" (26 aprilie 1962, orele 18—20).

La metodica predării limbii romîne: „Aspecte metodice în predarea limbii romîne la clasele I—IV" (24 mai 1962, orele 18—20).

Consultațiile pentru profesori vor avea loc la sediul I.P.C.D.-București din Calea Dorobanți, nr. 32. Consultațiile pentru învățători și educatoare vor avea loc la Școala medie „Gh. Lazăr".

La toate consultațiile pot participa și cadrele didactice care nu sînt înscrise la examenele pentru obținerea gradelor, dar pe care le interesează temele anunțate, în vederea ridicării nivelului lor ideologic și profesional.

Concurs

INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BĂLCESCU" DIN BUCUREȘTI, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE AGRICULTURĂ și ZOOTEHNIE

Asistent, poziția II/11, Disciplina Pedologie — Catedra de Pedologie.

Asistent, poziția III/15, Disciplina Mașini Agricole — Catedra de Tractoare, Unelte și Mașini Agricole.

Asistent, poziția III/16, Disciplina Tractoare — Mașini Agricole — Catedra de Tractoare, Unelte și Mașini Agricole.

Șef de laborator, poziția III/17, Disciplina de Mașini Agricole — Catedra de Tractoare, Unelte și Mașini Agricole.

Preparator, poziția III/13, Disciplina Tractoare — Catedra de Tractoare, Unelte și Mașini Agricole.

Asistent, poziția IV/12, Disciplina Topografie, Catedra de Îmbunătățiri Funciare și Topografie.

Asistent, poziția V/5, Disciplina Agricultură generală, Catedra de Agricultură generală.

Asistent, poziția IX/5, Disciplina Educație Fizică (volei — atletism), Catedra de Educație Fizică.

Asistent, poziția IX/7, Disciplina Educație Fizică (gimnastică — atletism) Catedra de Educație Fizică.

Asistent, poziția XI/11, Disciplina Zootehnie generală și specială, Catedra de Zootehnie generală.

FACULTATEA DE HORTICULTURĂ

Asistent, poziția VII/6, Disciplina Entomologie — Catedra de Protecția plantelor.

Asistent, poziția XIV/7, Disciplina Fizică și Meteorologie — Catedra de Fizică și Matematici.

Asistent, poziția XIV/11, Disciplina Fizică și Meteorologie — Catedra de Fizică și Matematici.

Asistent, poziția XIV/12, Disciplina Fizică Medicală — Catedra de Fizică și Matematici.

Asistent, poziția XVI/14, Disciplina Botanică, Catedra de Botanică și Fiziologia Plantelor.

Asistent, poziția XVI/16, Disciplina Botanică — Catedra de Botanică și Fiziologia Plantelor.

Șef de laborator, poziția XVI/22, Disciplina Botanică — Catedra de Botanică și Fiziologia Plantelor.

Asistent, poziția XIX/7, Disciplina Chimie organică și biologică Catedra de Chimie biologică.

Asistent, poziția XIX/8, Disciplina Chimie organică și biologică, Catedra de Chimie biologică.

Asistent, poziția XIX/9, Disciplina chimie biologică, Catedra de Chimie biologică.

Asistent, poziția XX/13, Disciplina Legumicultură, Catedra de Legumicultură.

Asistent, poziția XXIII/6, Disciplina Limba rusă, Catedra de Limbi străine.

FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

Asistent, poziția XXIV/11, Disciplina Anatomie comparativă, Catedra de Anatomie și Histologie.

Asistent, poziția XXIV/12, Disciplina Anatomie comparativă, Catedra de Anatomie și Histologie.

Asistent, poziția XXIV/13, Disciplina Anatomie comparativă, Catedra de Anatomie și Histologie.

Asistent, poziția XXIV/22, Disciplina Anatomie, Histologie, și Embriologie, Catedra de Anatomie și Histologie.

Asistent, poziția XXIV/23, Disciplina Anatomie, Histologie și Embriologie, Catedra de Anatomie și Histologie.

Asistent, poziția XXV/10, Disciplina Anatomie și fiziologia animală, Catedra de Fiziologie și Farmacologie.

Șef de laborator, poziția XXV/18, Disciplina Fiziologie animală, Catedra de Fiziologie și Farmacologie.

Asistent, poziția XXVII/6, Disciplina Patologia și clinica bolilor parazitare, Catedra de Parazitologie și Zoologie.

Asistent, poziția XXVII/10, Disciplina Zoologie — Catedra de Parazitologie și Zoologie.

Asistent, poziția XXVIII/13, Disciplina Expertiză Sanitar Veterinară, Catedra Medicală și Expertiză Sanitar Veterinară.

Asistent, poziția XXVIII/15, Disciplina Patologia și clinica bolilor interne, Catedra Medicală și Expertiză Sanitar Veterinară.

Asistent, poziția XXVIII/22, Disciplina Anatomie patologică și prosectură, Catedra Medicală și Expertiză Sanitar Veterinară.

Asistent, poziția XXX/14, Disciplina Chimie generală, Catedra de Chimie Generală.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului, următoarele acte:

copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificat de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; dovada de efectuare a stagiului de producție; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Concursul va avea loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", b-dul Mărăști nr. 59, după 2 luni de la apariția prezentului anunț.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la rectoratul institutului.

INFORMAȚII

Nou sistem de înscriere pentru volumele în curs de apariție.

De curînd, librăriile din Capitală au introdus un nou sistem de înscriere la lucrările care apar în mai multe volume. Experiența difuzării operelor ce se editează în mai multe volume, precum și a colecțiilor cu apariție periodică a arătat că lipsa unei evidențe precise a difuzării fiecărui volum și număr de colecție aduce cu sine o serie de deficiențe, printre care și neacoperirea cererii din partea cumpărătorilor.

Pentru evitarea neajunsurilor, la o serie de librării mari ca librăriile Academiei, Mihail Eminescu, Cartea Rusă, G. Coșbuc, I. L. Caragiale, la librăriile nr. 1, 17, 50 cu autoservire a început recent să facă înscrierea cumpărătorilor pentru a le asigura volumele ce apar în serii de opere sau colecții. În acest scop, la cerere, lucrătorii librăriei notează în fișe numele cumpărătorilor, adresa și numărul de telefon, urmînd ca aceștia să fie anunțați pe măsura apariției volumelor care-i interesează.

În momentul de față se fac înscrieri în prealabil, fără plata nici unui avans, pentru volumele „Opere" de V. I. Lenin în 55 volume, „Opere" de Marx și Engels în 30 de volume, „Istoria filozofiei" în 6 volume, „Istoria universală" în 10 volume, „Istoria Romîniei" în 4 volume, „Lexiconul tehnic" în 16 volume precum și pentru cărțile ce apar în colecția „Biblioteca pentru toți" a Editurii pentru literatură. Volumele pentru care se fac înscrieri vor fi ținute la dispoziția cumpărătorilor timp de 10—15 zile de la apariție.

În afară de librăriile enumerate se fac înscrieri și la standurile din întreprinderi și instituții, prin difuzorii de carte.

Vești de la Teatrul Tineretului

Teatrul Tineretului din Capitală a format o echipă de actori care a plecat la sate pentru a da o serie de spectacole. În momentul de față se prezintă în regiunea Suceava piesa „Un iaz... și o poveste cu haz" de Nataşa Gheorghiu, premiată la concursul „Vasile Alecsandri", piesă care tratează probleme legate de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

În afara spectacolelor care au loc la sediul teatrului din Capitală, se prezintă diverse piese și în deplasare. Astfel au fost prezentate piesele: „Pigulete + 5 fete" de Constanța Bratu la Ploiești, Fieni, Pucioasa, Moreni și Tîrgoviște, iar „Cine a ucis?" de Ștefan Berciu la Giurgiu. O serie de actori ai teatrului își dau concursul la „Joile tineretului" organizate de către organizația U.T.M.

Tipărit: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, Piața Scînteii București.